

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/199/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112223259
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112223259.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou, v právnej veci navrhovateľky L. R. C., št. občianky SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.- S., S. č. XXX, zastúpenej JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom so sídlom Trenčín, Brnianska 1K proti odporcovi L. C., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.- Velčice, S. č. XXX, zastúpenému JUDr. Petrom Slaninom, advokátom so sídlom Trenčín, Braneckého 14, o vylúčení z užívania domu, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade zaplatených súdnych poplatkov 99,- € a v trovách právneho zastúpenia 729,19 €, na účet JUDr. Petra Slaninu, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby bol odporca úplne vylúčený z užívania rodinného domu s.č. XXX, postaveného na parc.č. XXX, k.ú. Y.- S., zapísaného na LV č. XXXX. Uviedla, že sú s odporcom manželia a zároveň bezpodieloví spoluvlastníci predmetného rodinného domu. Majú 2 deti - M. a V. C.. Odporca v januári 2012 nadviazal mimomanželskú známosť a odvtedy sa voči nej aj deťom správa agresívne. Vyhráža sa jej, že ju zlikviduje, že príde v noci - nebude vedieť kedy - a rána sa nedožije, že ju nenájdu a podobne. Viackrát ju aj udrel. Synovi M. sa vyhráжал, že sa postará o to, aby nešiel na vysokú školu, že mu zničí život, aby si išiel zarobiť, lebo on jeho ani mladšieho syna živiť nebude. Dňa 19.04.2012 odporca syna M. potom, ako mu tento povedal „už nie si viac mojím otcom“ chytil pod krk a následne ho párkrát udrel päšťou po chrbte. V tom čase bol syn doma sám. Po tomto incidente si vyčlenili azylovú izbu, ktorú si začali zamykať. Slúžila tomu, kto bol doma sám na ukrytie, kým neprišli ostatní členovia domácnosti domov, pretože odporca zastrašoval a útočil na toho člena rodiny, ktorý bol v dome sám. Dňa 22.05.2012 sa M. nachádzal v dome sám a učil sa. Prišiel za ním odporca a vyhráжал sa mu, že ak neodhesluje počítač, znefunkční ho. Počítač si synovia kúpili za vlastné finančné prostriedky, ktoré zarobili brigádami alebo dostali ako dary od starých rodičov. Syn jej telefonicky oznámil, čo sa deje a keď sa na jej radu v izbe zamkol, odporca začal silno búchať a kopať do dverí a vyhrážal sa, že dvere vylomí. Keď sa vrátila domov, rozhodli sa, že počítač odnesú k rodičom, aby ho odporca nepoškodil. Keď odomkli dvere, odporca stál za nimi. Dvere vyhodil z pántov a hodil ich na nich. Ona aj syn spadli aj s dverami na zem. Následne zavolala políciu, medzitým odporca vošiel do detskej ich izby, v čom sa mu syn snažil zabrániť vlastným telom, ale manžel do neho sácal. Keď prišla synovi pomôcť, odporca ju silno sotil, padla, udrela si chrbát. Odporca do nich opakovanne sácal, až kým neprišla polícia. Z obavy o svoje fyzické a psychické zdravie aj zdravie detí bola skutky nahlásiť na Obvodnom oddelení PZ v Trenčíne dňa 27.04.2012, 22.05.2012 a dňa 27.08.2012. Rozhodla sa podať aj tento návrh, pretože v dôsledku správania odporcu sa stalo spolužitie neznesiteľným. Odporca im nedovoľuje dom užívať pokojne, bez strachu o ich život a zdravie.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/199/2012-10 zo dňa 06.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/303/2012-37 zo dňa 28.09.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal odporcovi dočasne vstupovať do rodinného domu s. č. XXX, postaveného na parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere X XXXmX, k. ú. Y. - S., zapísané na LV č. XXXX podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p..

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/199/2012-128 zo dňa 04.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/2/2013 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/152/2013 zo dňa 14.06.2013 bol zamietnutý návrh odporcu na zrušenie predbežného opatrenia.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní za prítomnosti oboch účastníkov konania oboznámením sa s návrhom, výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov M. C., V. C., L. C. st., H. C., vyjadreniami právnych zástupcov, priestupkovým spisom OR PZ Trenčín ČVS: ORP-P-774/TN-2012, spis OR PZ Trenčín ČVS: ORP-P-425/TN-2012, spisom OÚ Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov, sp. zn. 497/2012, spisom OR PZ Trenčín ČVS: ORP-118/TN-TN-2013, spis OR PZ Trenčín ČVS: ORP-1810/TN-TN-2012, spisom OR PZ Trenčín ČVS: ORP-1829/TN-TN-2012, sobášnym listom účastníkov, výpisom z LV č. XXXX, potvrdeniami o podaní oznámení z č. I. 6 - 8 spisu, rozkazom OÚ Trenčín č. 350/2012, odvolaním odporcu proti tomuto rozkazu, rozhodnutím OÚ Trenčín č. 350/2012 zo dňa 20.08.2012, rozhodnutím OÚ Trenčín č. 325/2012/04338/Ple zo dňa 25.07.2012, potvrdením o oznámení z č. I. 29 spisu, vyrozumením oznamovateľa z č. I. 30 spisu, výpisom zo živnostenského registra odporcu, oznámením o zrušení prevádzkarne, úradnými záznamami OO PZ Trenčín z č. I. 59 - 61, správou Obecného úradu Y. - S. z č. I. 65, zápisnicou o prejednaní priestupku v konaní OÚ Trenčín č. 325/2012/04338/Ple z č. I. 89 - 99 spisu, rozhodnutím OÚ Trenčín č. 350/2012/Heg z č. I. 101 - 104 spisu, zápisnicou o prejednávaní priestupku v konaní 350/2012/04624/Heg z č. I. 105 - 114 spisu, spisom OO PZ Trenčín ČVS: ORP-P-508/TN-2012, potvrdením o podaní trestného oznámenia z č. I. 133 spisu, obžalobou z č. I. 134 - 135 spisu, sťažnosťou z č. I. 150 - 151 spisu, trestným rozkazom sp. zn. 8T/176/2012,

odporom obvineného z č. I. 154 - 155 spisu, uznesením o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, uznesením OR PZ Trenčín, ČVS ORP - 1810/TN/2012, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/176/2012, čestnými prehláseniami z č. I. 217 - 230 spisu, správami UPSVaR TN z č. I. 242 - 249 spisu, spisom Okresného súdu Trenčín 31P/138/2012 (návrh na určenie výživného zo konania sp. zn. 31P/138/2012, rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/138/2012 - 149 zo dňa 25.06.2013, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/120/2013-177), návrh na začatie konania sp. zn. 31P/118/2013, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/118/2013-67 zo dňa 04.03.2014, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Navrhovateľka k zdôvodneniu žalobného návrhu uviedla, že k fyzickým útokom zo strany odporcu dochádzalo už v minulosti, v intervaloch raz za štvrt' roka, kedy ju prefackal, napríklad z dôvodu, že sa sťažovala matka odporcu na jej nevhodné správanie, ktoré malo spočívať v tom, že pri návšteve sa nedívala do očí matke odporcu. Od februára 2012 sa kvôli tomu, že ju bil pre jeho matku, s ňou nestretávala, nezúčastňovala sa rodinných osláv. Aj syn M. sa odmietal zúčastňovať osláv rodinných príslušníkov z odporcovej strany. V decembri 2011 po tom, čo navrhovateľka opätovne odmietla sa zúčastniť jednej z takýchto osláv, odporca ju opätovne napadol tak, že ju vyšticoval a udrel fackou do tváre. V decembri 2011 jej oznámil, že sa chce s ňou rozviesť. Okolo 20. januára 2012 jej oznámil, že má priateľku, domov začal chodiť len občas. Spočiatku mali dohodu, že jej bude prispievať 350,- € na domácnosť, ale od mája 2012 jej odporca nezaplatil žiadnu čiastku. Od apríla 2012 začal odporca bývať doma denne, začali sa stupňovať aj hádky a útoky na ňu a deti. Odporca podnikal aj tak, že predával čistiace prostriedky cez V., z tohto dôvodu musela používať len tieto čistiace prostriedky, iné sa používať nemohli. Taktiež musela viesť domáce účtovníctvo, kde zaznamenávala každú platbu. Z týchto dôvodov žiadala, aby bol odporca vylúčený z užívania rodinného domu.

Pri výsluchu navrhovateľka uviedla, že násilné správanie odporcu môžu potvrdiť aj ich deti. Útoky sa stali väčšinou doobeda, sú zaznamenané v zápisoch od polície. Políciu volávala od mája 2012, keď

spolužitie s odporcom už bolo neznesiteľné. Najväčšie útoky zo strany odporcu sa odohrali 27.04.2012, 22.05.2012 a 27.08.2012. Pokiaľ ide o útok zo dňa 27.04.2012, stalo sa to tak, že počas manželstva musela zaznačovať každý výdaj, každý nákup, o čom vedeli aj deti. Dňa 27.04.2012 zmizli uvedené knihy, ktoré zobral odporca, a synovi M. zobral platobnú kartu, dispozičnú kartu H. Z., jej matky, a dve jej dispozičné karty. Odporca na jej dispozičných kartách v Poštovej banke nebol spoludisponentom. Taktiež jej zobral darovacie zmluvy z roku 2005, na základe ktorých jej matka darovala čiastku okolo 10.000,- € synom. Peniaze sa v súčasnosti nachádzajú u jej matky, teda u darcu, pretože synovia sa rozhodli, že ich jej matka postráži. Všetci šli za odporcom do dielne, opýtať sa, kde sú tieto dokumenty, povedal, že si ich zobral a že peniaze bude od nej vymáhať. V dielni nenastal žiaden incident. Vrátili sa do domu, ona zostala v kuchyni, M. odišiel do svojej izby, V. sa nachádzal v blízkosti kuchyne. Vtom prišiel odporca do kuchyne a začala medzi nimi slovná hádka. Následne na ňu aj fyzicky zaútočil, sácal ju a ťahal za vlasy. Keďže V. bol blízko, pribehol a začal ju brániť. O chvíľu dobehol M.. V dôsledku toho odporca prestal na ňu útočiť a odišiel do dielne. So starším synom M. na polícii podali trestné oznámenie. Pokiaľ ide o incident z 22.05.2012, v ten deň bola na služobnej ceste v Z. H.. Starší syn M. sa učil doma. Synovia si šetrili na počítač z peňazí, ktoré im dali starí rodičia a ktoré si našetrili. Počítač sa nachádzal v detskej izbe M.. M. jej volal, že mu odporca káže odheslovať počítač a že ak tak neurobí, že ho prepleskne. M. poradila, aby sa zamkol v izbe a aby sa ďalej učil. Za pol hodinu jej M. opäť zavolať, že odporca silno udiera na dvere detskej izby, nevedel, či kope do nich alebo búcha päšťou, a kričal, aby dvere otvoril, že ich inak vyvalí. Zavolať políciu, prerušila služobnú cestu a išla domov, policajti už boli preč. Zamkla sa s M. v jeho izbe, začali baliť počítač s tým, že ho M. odvezie k babke. V okamihu, ako otvárala dvere, zacítila, že zvonku taktiež niekto otvára dvere, bol to odporca. Snažila sa dvere pred ním zatvoriť, pomáhal jej aj syn. Držala kľučku dverí, M. jej pomáhal tak, že ju držal za zápästie. Odporca mal viac sily, trhom dvere otvoril a oni vleteli do chodby, nepadli, stáli a odporca vysadil dvere z pántov a hodil ich po nich. V dôsledku toho padli obaja na zem, M. si oškrel pravú ruku v lakti, ona zranenie nemala žiadne. Opätovne zavolať políciu, odporca jej nebránil. Potom vbehla do izby, kde videla odporcu doťahovať sa s M. o počítač a postavila sa so synom medzi počítač a odporcu, ktorý ich začal sácať dlaňami do hrude. V dôsledku toho spadla cez rozťahnutý gauč a udrela si chrbát. Prišla polícia, odporcu vyviedli von. Ona nemala žiadne viditeľné zranenia a nebola u lekára. Pokiaľ ide o incident zo dňa 27.08.2012, tento sa odohral nasledovne: M. izbu zamykali od 27.04.2012, ale vždy keď išiel odporca okolo nej, skúšal, či je zamknuté, kopal do dverí, búchal päšťou. V tejto izbe sa vedľa dverí nachádza okno o rozmeroch 1 m x 1 m, ktoré bolo dňa 27.08.2012 otvorené na ventilačku. Odporca sa chcel dostať do izby cez okno, začal odmontovávať pánty. Syn M. to zbadal, začal kričať, spoločne s ňou dobehli do chodby a snažili sa zabrániť odporcovi, aby demontoval okno, tak že sa vopchali medzi neho a okno a vzpažili ruky. Odporca začal do nich sácať, predlaktím ju na krku zatlačil tak, že jej pritlačil ohryzok. Syn ju začal brániť, chytil odporcu zozadu za hrud' a snažil sa ho odtiahnuť. Odporca mu povedal, že dá na neho trestné oznámenie, že na neho zaútočil, vyhrážal sa mu, že mu zničí život, že sa nedostane na vysokú školu a že už doštudoval. Navrhovateľka zavolať políciu. Po návrate videla, že odporca odtrhol kľučku z dverí a hodil ju o zem a keď zistil, že zavolať políciu, bol preč. Odporca dňa 28.08.2012 podal trestné oznámenie na M. a V., že mu odcudzili viacero vecí, tieto ale zobral sám. Okrem uvedených incidentov sa stali aj ďalšie, napríklad v auguste 2012 jej volal M., že odporca odnáša z domu stavebný materiál, čo mali zakúpený na fasádu. Snažila sa zabrániť tomu, aby materiál z domu odviezol tak, že zaparkovala auto na pozemku tak, aby nemohli s materiálom odísť. Medzi ňou, odporcom a jeho otcom vznikla ústna hádka, odporca zavolať policajtov. Nakoniec uvoľnila cestu, odporca trestné oznámenie nedal. Ďalší incident bol 30.08.2012. S M. bola na zápise v N., v dome zostal len mladší V.. Odporca spolu s jeho otcom prišli s Áviou a začali nakladať stavebný materiál. Keď to V. zbadal, zatelefonoval jej. Povedala mu, nech to nechá tak, hlavne aby mu neublížil. Za chvíľu opäť volal, že nakladajú aj palivové drevo a že toto mu nedovolí. Po návrate domov jej V. popísal situáciu tak, že najskôr sa s odporcom doťahovali o palivové drevo na zemi pri Ávii. Keďže odporca naďalej nakladal palivové klady, vyskočil V. na Áviu, čo odporca dal na auto, V. zhadzoval dolu. Odporca nato chytil jednu kladu o veľkosti asi 1 m a zahnal sa V. po nohách. V. bol nútený zoskočiť z Ávie, pretože inak by ho bol odporca zasiahol. Po tomto incidente sám svokor povedal odporcovi, aby to nechal tak, že drevo odvezú na druhýkrát a odišli. Žiaden z týchto incidentov nebol vykonštruovaný, väčšinou sa takéto domáce násilie robí bez svedkov. Odporca sa jej ešte vysmieval, že ich pred súdom zosmiešni, že ich vyhlási za bláznov a že ju dostane do blázinca. Po tomto incidente podala návrh na vydanie predbežného opatrenia. Dňa 12.09.2012 obaja rozhodnutie prevzali a následne 13.09.2012 odporca prišiel do domu. Ona bola v práci, volal M., že je tam odporca. Musela prerušiť prácu, prišla domov. Zavolať políciu, ktorá ju poučila, že si musí dať rozhodnutie opatriť doložkou vykonateľnosti. Medzitým sa odporca zamkol v dielni. Policajtom otvoril a o niečom sa bavili, potom polícia odišla. Odporca prišiel domov aj 14.09.2012, ale už mala predbežné opatrenie opatrené

doložkou vykonateľnosti, zavolala políciu a odviekli ho. Odporca sa M. cez dvere vyhrážal, že mu to všetko zráta a že mu to nezabudne. Toto vie len z počutia, bola v práci. Dňa 16.09.2012 prišli k bráne za asistencie polície odporca aj so svojim otcom a policajti ju požiadal, aby odporcovi vydala auto, veci z dielne a zimné veci. To všetko umožnila odporcovmu otcovi, ktorý sa jej vyhrážal, že jej to zráta. Na vyhrážanie zo strany svokra upozornil aj policajti, aby konal bez emócií, na čo svokor stíchol. Potom, ako si odporca a svokor zobral veci, odišli. Dielňa je v súčasnosti zamknutá, kľúč od nej má svokor a zrejme aj odporca. Potvrdila, že pri incidente zo dňa 27.04.2012 boli prítomné obe deti, hoci v zápisnici aj v rozhodnutí z priestupkového konania sa uvádza, že deti prítomné neboli. Z M. izby si urobili úkrytovú izbu, odporca tam nemá prístup, majú tam všetky potrebné doklady, aby ich opätovne neukradol. Tvrdila, že odporca ju udrel, nikdy do tváre päsťou, len otvorenou dlaňou. Päsťou ju udieral do hrude, chrbta, škrtil ju, čo môžu dosvedčiť aj deti. Ak ona udrela odporcu, tak len pri obrane. M. má psychické problémy preto, že zažil v 2 ročníku ZŠ šikanovanie, nie ako výsledok rodinných problémov. Pomočovanie bolo z dôvodu, že ju odporca bil a chlapci to videli. Čo sa týka alkoholu, v roku 2011 bol odporca stále opitý. To, že ju odporca fyzicky napadol, je priamo uvedené aj v návrhu o rozvod manželstva. Odporca nespáva doma od februára 2012. V M. izbe odporca prespal len vtedy, keď robil v dielni, pričom na gauč sa zvalil v montérkach, v ktorých opravoval obuv. Keďže sa syn budil, z dôvodu, že si tam odporca ľahol, napísal mu uvedený list.

Navrhovateľka sa vyjadrila tak, že z vykonaných dôkazov vyplýva dôvodná obava, že ak sa odporcovi umožní vstupovať do domu, opätovne sa bude dopúšťať fyzického a psychického násillia. Domáce násillie sa deje bez svedkov, v uzavretých priestoroch a jeho dokazovanie v trestnom konaní je zložitú. Pre potreby občianskeho súdneho konania bola hrozba násillím bola preukázaná dostatočne. Z policajných správ vyplýva, že odporca opakovane nerešpektoval súdne rozhodnutia, domáhal sa vstupu do nehnuteľností, čo v navrhovateľke vzbudzovalo obavu a bola nútená zavolať políciu. Je pravdou, že v trestnom konaní bol odporca spod obžaloby oslobodený, ale nielen vyšetrovateľ, ale aj prokurátor boli toho názoru, že odporca trestný čin spáchal. Odporca má vyriešené bývanie, nie je odkázaný na bývanie v spoločnej nehnuteľnosti účastníkov, čo uviedol aj v konaní o určenie výživného na syna V.. Zákaz vstupu odporcovi reálne nespôsobí žiadnu ujmu. Tento vstup by využil len na provokáciu navrhovateľky za účelom úmyselného vyvolania ďalších konfliktov. Čestné vyhlásenia, predložené odporcom nemajú žiadnu dôkaznú hodnotu, pretože ide o osoby, ktoré nežili v spoločnej domácnosti s účastníkmi.

Odporca pri výsluchu uviedol, že obvinenia navrhovateľky nie sú pravdivé. Naopak, navrhovateľka sa mu v roku 1999 vyhrážala zabitím v spánku nožom, potom sa rozhodol podať návrh na rozvod, ale po dohovore zo strany rodičov zotrval v manželstve. Bola to navrhovateľka, ktorá ho fyzicky atakovala, bila, kopala, štípala, hádzala hrnce, nože a iné riady. Od roku 1992 je živnostníkom, opravuje obuv, mal dve prevádzky, v súčasnosti už nemá žiadnu. Spočiatku sa mu v podnikaní darilo, ale pred 2 rokmi mal zápal zubov, podrobil sa operáciám, pričom od navrhovateľky nepociťoval žiadnu pomoc. V decembri 2011 navrhovateľke aj synom oznámil, že sa v januári rozvedú. Starší syn M. reagoval na to tak, že pokiaľ podá návrh, nepôjde na maturitu. Koncom februára - začiatkom marca 2012 sa zoznámil so súčasnou priateľkou. Krádež dokumentov a platobných kariet poprel, taktiež incident z 27.04.2012. Tohto dňa prišla navrhovateľka do dielne so synmi, kde ho obvinila, že ukradol šanóny s dokumentmi. Potom odišli, on zostal v dielni až do večera. Nie je teda pravdou, že by šiel do kuchyne za navrhovateľkou a že by tam mal vzniknúť nejaký konflikt. Ani 16.04.2012 medzi nimi nedošlo k žiadnemu incidentu. Pokiaľ ide o incident zo dňa 22.05.2012, majú dva počítače, oba v M. izbe. Na jednom počítači pracoval on, na druhom synovia. Oba tieto počítače niekto zakódoval tak, že sa do nich nemohol dostať. Od decembra 2011 do 22.05.2012 spával s M. v jeho izbe, a niekedy v máji 2012 mu M. nechal odkaz, ktorý založil do spisu. Dňa 22.05.2012, chcel pracovať na počítači, dvere boli zamknuté. Počul, že v izbe je M., preto zabúchal na dvere, ale on mu neotvoril. Zabúchal silnejšie, M. nereagoval, telefonoval. Odišiel do dielne pracovať, kde za ním prišli policajti a po vypočutí oboch uviedli, že išlo o zbytočný výjazd. Policajti poučili M., že je povinný umožniť mu vstup do izby. Po nejakom čase sa vrátila navrhovateľka z práce, zamkla sa s M. v jeho izbe a začali baliť jeden z počítačov. Keď nazrel do izby, navrhovateľka sa snažila zavrieť dvere, ktorými ho opakovane udrela do tváre. Ako sa naťahovali s dverami, tieto sa nadvihli a vyvesili z pántov. Chytil ich a snažil sa položiť na zem, aby som nepoškodil podlahu ani stenu. Keď mal prsty na nohách pod dverami, navrhovateľka mu s dverami búchala o prsty, preto dvere pustil, čo navrhovateľka nečakala a s dverami spadla na zem. Keď M. videl, že navrhovateľka padá, chcel ju zachytiť a oškrel sa o stenu. Následne sa postavili do dverí a nechceli ho pustiť dnu, hoci sa tam snažil pretlačiť. V žiadnom prípade nesácal navrhovateľku ani M.. Keď bola navrhovateľka pri váľande, ako na

ňu tlačil, posadila sa na váľandu. Nemohla teda mať žiadne zranenie. Rozhodne poprel že by niekedy navrhovateľke dal facku, buchnút alebo že by ju škrtil. Pokiaľ ide o incident zo dňa 27.08.2012, išiel okolo M. izby a len cez okno nahliadol do izby. Okno bolo otvorené na ventilačku. Ako náhle navrhovateľka so synom zbadali, že nakúka do izby, vybehli, vzpažili ruky a takýmto spôsobom mu bránili vstupu do izby. Odišiel do dielne a keďže mal strach, že navrhovateľka opäť zavolá policajtov, pobalil sa a opustil rodinný dom. Pokiaľ navrhovateľka uvádzala, že s otcom odvážal stavebný materiál, stalo sa to niekedy v júli 2012, keď mu zatarasila cestu svojim služobným autom. Zavolať policajtov ktorí ich nakoniec žiadali, aby sa dohodli. Navrhovateľka uvoľnila cestu a on mohol odísť. Dňa 28.08.2012 zistil, že mu chýbajú veci, preto podal trestné oznámenie na synov V. a M.. Dňa 30.08.2012 nakladal s otcom jeho drevo, pribehol syn V., spočiatku len sledoval, čo robia. Keď chcel naložiť aj drevo na kúrenie, vyskočil na auto a drevo zase zhodil dole. V. reagoval tak, že rukou, v ktorej držal poleno, sa napriahol voči nemu. Vtedy zakročil jeho otec, aby všetko nechal tak, že ho V. zabije. V. teda vyhádzal korbu, otec drevo uložil naspäť do stodoly a bez dreva odišli. Dňa 13.09.2012 šiel do dielne pracovať. Keď to M. videl, zavolať navrhovateľke a ona zavolať policajtov. Zamkol sa v dielni, oni naň kričali, že tam nemá čo robiť. Po príchode polície si všetky potrebné veci z domu preniesol do dielne. V dielni robil do večera, ale nestihol všetky zákazky, preto tam šiel dňa 14.09.2012. Syn M. ho zbadal, zavolať navrhovateľke a ona privolala hliadku. Vtedy sa dostal do problémov, policajti ho zdržali a odviekli na 40 hodín do cely predbežného zadržania. Nekládoť žiaden odpor, ráno 16.09.2012 ho prepustili. Potom navrhovateľka umožnila jeho otcovi vstúpiť do rodinného domu, zobral pre neho veci, ktoré potreboval, ale zostalo tam veľa jeho vecí. Alkohol požíval len príležitostne, nikdy nikomu na zdraví neublížil. Keď mali problémy, navrhovateľka ho bežne vyhodila z domu. Potom, ako sa navrhovateľka vrátila do zamestnania, zaviedla, že budú prispievať rovnakým dielom do spoločnej domácnosti, aj domáce účtovníctvo. Niekedy v roku 2010 sa mu prestalo dariť v podnikaní, začal mať zdravotné problémy. Navrhovateľka reagovala tak, že pred deťmi sa o ňom vyjadrovala, že smrdí od lepidiel, že sa neokúpe, že nemá hygienické návyky, ďalej pred deťmi rozprávala, že pozerá na počítači len porno, všetko mu sledovala. Uvedené praktiky si osvojili aj synovia, títo ho taktiež sledujú. Výchovu detí zabezpečovala prevažne navrhovateľka, kvôli živnosti. M. aj V. sa dlho pomočovali, lekár konštatoval, že ide o psychický stav. V čase, keď M. a V. trávili prázdniny u jeho rodičov, nemali žiadne problémy, ale navrhovateľka im to zakázala, ohovárala jeho rodičov pred deťmi, a preto tam prestali chodiť.

Odporca sa vyjadril aj tak, že navrhovateľka a synovia tvrdia určité skutočnosti z ktorých rozhodnutia štátnych orgánov ani len jednu záležitosť nepotvrdili, z čoho možno vyvodit' úmysel navrhovateľky vystrnadiť odporcu z domu. Žiadne budúce konflikty tu nehrozia, hoci u navrhovateľky je tendencia presvedčiť súd o trvaní fyzického a psychického násillia, ale taký stav tu nie je a ani nebol. Odporca si potrebuje sem-tam vziať nejaké veci, ale konflikty nevyvoláva, to navrhovateľka rieši trestnými oznámeniami. Odporca nemá kde bývať, žije v prenajatom byte, o dom sa zaujíma aj v rámci vporiadania BSM.

Svedok M. C., syn účastníkov pri výsluchu súdom uviedol, že s odporcom sa vída len na súde, nevychádzajú dobre, pretože napádal mamu, jeho aj brata, ale asi rok už má zamedzený vstup do domu. Medzi matkou a otcom boli vždy nejaké nezhody, niekedy mamu aj udrel, stalo sa, že dlhšie obdobie neprispieval na domácnosť a mama musela všetko hradiť sama. Asi pred 2 rokmi sa otcovi prestalo dariť v podnikaní, čo prehýbilo ich nezhody. V januári 2012 si našiel priateľku, to násillie a to, že z domu odnášal rôzne veci, sa len stupňovalo. Z domácnosti začali miznúť veci, chcel aj peniaze, ktoré im darovala babka, a preto v apríli 2012 napadol mamu. Žiadal ho, aby sa stretával s jeho priateľkou, a dobre s ňou vychádzal. Dňa 27.04.2012, keď sa vrátil zo školy, mama povedala, že otec vzal doklady, šanón, kde boli zmluvy, karty. Šli za ním do dielne, potvrdil, že ich vzal, že ich dá právnikovi, aby dokázal, že cez jeho účet mama prevádzala spoločné financie. Vrátili sa späť do domu, mama bola v kuchyni, on tam za ňou prišiel a pýtal peniaze. Potom ju začal škrtiť, počul krik, dobehol tam, brat tam už bol a ich rozbraňoval. Potom potyčka skončila. Na polícii to oznámili, aj krádež tých platobných kariet. Od tohto dňa si zamykali jeho izbu, tam sa schovávali, aby mali kľud. Ukladali si tam aj doklady, platobné karty, aby ich otec nevzal. V izbe bol aj počítač, tento bol zaheslovaný, pretože od mája 2012 otec neprispieval na domácnosť. Tvrdí, že ho potreboval na prácu, ale pozeral len autá a pornografické stránky. Nechcel, aby zavíril počítač, a preto ho zahesloval. Dňa 22.05.2012 sa v izbe zamkol, on si chcel vziať počítač, čo mu znemožnil tým, že sa zamkol. Volal mame, ona mu poradila, aby sa zamkol. Odporca búchal na dvere, že čo si to dovoľuje, že mu dá pár faciek. Znova volal mame, tá mu poradila, aby zavolať políciu, čo aj urobil. Policajti ich poučili a odišli. Potom sa domov vrátila mama a navrhla, aby sme počítač

odniesli k babke. Zamkli sa v izbe a začali ho baliť, otec sa tam snažil dostať, oni mu bránili. On potom vysadil dvere, zvalil ich na nich. Mama, keď vstala spod dverí, opäť zavolala políciu. Otec ich nesácal, neudieral rukami tak, aby nespôsobil modriny. Mamu potom ale sotil cez rozkladací gauč a ona spadla. Opäť prišla polícia, jeho vyviedli von. Počítač odviezol k babke. Cez maturitný týždeň sa chodil učiť k babke, otec sa mu vyhrážal, že príde na maturity, musel ísť za riaditeľom a triednym, aby ho nepúšťali. Po maturitách mal tri mesiace voľno, dával pozor, aby odporca nepoškodil elektriku a aby nebral veci. Do jeho izby stále nemal prístup, čo ho rozčuľovalo, kopal do dverí. Raz, keď odvážal stavebný materiál, mama mu bránila tak, že tam zastavila auto. Cez leto ešte došlo k jednému incidentu. V tej izbe bolo otvorené okno, otec sa chcel tade dostať dnu. V tom mu s mamou bránili, on tlačil do nich, mamu tlačil aj lakťom do krku, oni tlačili proti nemu, aby dvere neotvoril. Zavolať aj priateľke, potom zase pokračoval. Mama zavolala políciu, on sa zbalil a odišiel k priateľke. Na konci augusta, 30-teho, šiel do N. na zápis, poobede volal brat, že otec prišiel domov a začal rabovať. Keď bol doma niekto sám, tak ho otec napádal, vyhrážal sa, pýtal peniaze, mame povedal, že ju dostane na psychiatriu, chcel si do domu nasťahovať milenkú. Dňa 13.09. prevzali predbežné opatrenie, otec sa správal akoby nič, chodil po dvore, dielni. Volal políciu, prišli, potom prišla aj mama, policajti povedali, že na predbežnom opatrení chýba pečiatka vykonateľnosti. Ďalší deň 14.09. bol doma sám. Otec prišiel opäť domov, šiel do dielne, do obytnej časti ho nepustil, pretože nechal v zámkoch kľúče. Prišla mama, ktorá vybavila vykonateľnosť, poobede prišli policajti a odvedli ho. Od tej doby až do Vianoc to takto pokračovalo. Po Silvestri chodil do dielne, zaujímalo ho len, čo by raboval. Vzal napríklad drevo z drevárne, zalomil kľúče v zámkoch, nemohli sa dostať k drevu. Keď šli von, konfrontoval ich, kameroval, snažil sa vyvolať konflikt. Mali aj 11-ročného psa, stále za ním chodil, a on ho asi pred Silvestrom otrávil, psovi nič nebolo a do dňa zomrel. Neskôr, počas skúšok bol doma, aby strážil palivové drevo. Potom ako krajský súd zase obnovil predchádzajúci stav, vysťahoval celú dielňu, niekoľkokrát sa aj otočil, prišlo aj nákladné auto. Toto si aj nafotil, pretože to, čo si odviezol, potom dal trestné oznámenie, že to on alebo brat odcudzil. Niekedy po 20. januári mu volala mama, že otec sa večer vrátil a odpájal elektriku. Doteraz ich nekontaktuje, nevolá, ani on jemu, a nemá prístup do domu. Otec sa mu vyhrážal tak, že nevidí dôvod, prečo by mal financovať jeho vysokú školu, aby si na školu zarobil sám. Tiež podal na neho trestné oznámenia za krádež, išlo o veci, ktoré zobral sám. Otec nebol ním alebo navrhovateľkou napadnutý tak, aby sa musel brániť. Nevedel si predstaviť, že by žil s otcom v spoločnej domácnosti, pretože tam bolo napätie, nemal priestor na učenie, boli tam konflikty. Nemal žiadne rodinné zázemie, napadol mamu aj brata, mali aj potyčky. Potvrdil, že nemá z otca strach v tom smere, že by mu ublížil, ale skôr mame alebo bratovi. Pripustil, že priateľka odporcu je jedným z dôvodov jeho zhoršenia vzťahu s otcom. Predtým mali v podstate bežný vzťah. Tie vzťahy ale neboli úplne dobré, vždy s nimi trávil málo času, vždy bol problém s financiami, nechcel prispievať na domácnosť. Pokiaľ uviedol, že bránil otcovi, aby si z izby bral veci, jeho majetkom bol počítač a doklady. Cieľom odporcu pri incidente s dvermi bolo, že sa chcel dostať k počítaču, tvrdil, že chce ísť na internet, ale chcel si ho vziať alebo poškodiť. Nevedel označiť konkrétne veci, ktoré otec z domácnosti vzal. Otec si chcel nasťahovať priateľku k nim, tak vyvíjal psychický nátlak na matku. Dôkaz o tom, že otec otrávil psa nemal. Potvrdil, že v marci 2012 mu otec povedal, že má na účte 11.000,- €, nech si ich vezme na školu, tie peniaze potom previedli späť. K lekárovi s ním chodil otec, lebo mama nemohla vymeškať z práce, tiež s ním ležal v nemocnici, keď mal pruh. Pokiaľ ide o trestné oznámenia, ktoré dal na neho otec, materiál ukradol odporca, lebo mu vadilo, že je za svedka mame.

Svedok V. C., syn účastníkov, pri výsluchu uviedol, že kým s nimi otec býval, bolo to neznesiteľné, odkedy mal priateľku, začal brať veci, napríklad hrnce, k nej. Keď mu oponovali, napádal ich, nechcel, aby sa to vrátilo do týchto kofaj. Incidenty boli každodenné, problémy boli vždy, keď bol niekto sám. Napríklad, keď išla mama s bratom na zápis na vysokú školu, prišiel s niekým cudzím, brali drevo zo stodoly. Volal mame, povedala, že to má nechať tak. Aj sa snažil, ale keď brali aj palivové drevo, zasiahol. Odporca chytil drevo a zahnal sa po ňom. Odstrčil ho, ďalej vyhadzoval drevo na áviu. Svedok vyskočil a zhadzoval ho späť, lebo ho potrebovali. Dedko potom odporcovi povedal, aby to nechal tak, že to vezmú inokedy. Dňa 27.04.2012 sa stalo, že mama zistila, že jej zmizli dispozičné karty, aj karty brata a babky. Šli za otcom do dielne, povedal, že ich nevráti, že ich použije na súde ako dôkaz, že mu vzali peniaze. Šli naspäť do domu, s bratom boli v izbe, mama v kuchyni. Počul v izbe krik, keď tam prišiel, videl, ako otec útočí na mamu. videl, ako otec škrtil mamu, chytil ho za ruku a odťahoval ho, potom sa postavil medzi nich. Potom prišiel aj brat a otec neskôr odišiel. To, že videl ako otec škrtil mamu, uviedol aj pri pojednávaní o priestupku, nespomínal si presne. Potom mal otec na určitý čas zakázaný vstup do domu, následne mu ho čiastočne umožnili, chodil však aj na miesta, kam nemal, napr. do komory, na poval, do záhrady. Keď sa nemohol dostať do stodoly, nastrkal tam kľúče, tieto zalomil. Toto urobil na 2-3

miestnostiach. Následne zdochol pes, čo si nevie vysvetliť. Stalo sa aj to, že si robil na počítači veci do školy, zhasla elektrika, tak šiel von, že čo sa deje. Otec vypojil poistky, a pri sťahovaní dielne vytrhával káble. Dal si aj rebrík, išiel na povalu, tam mal ale zakázaný vstup. Zavolali políciu, ale keď prišli, už odtiaľ zliezol, takže to nevideli. Kým šiel na povalu, rebrík chytil, aby tam nechodil, odporca ten rebrík chytil a svedka ním pritlačil. Otec na nich neplatil, neprispieval do domácnosti, živila ich mama, čo ju stresovalo a ešte robil tieto veci. Bratovi povedal, že nepôjde na vysokú školu, že mu to nezaplátí, že má ísť robiť. Chcel, aby si cenili jeho priateľku, keď sa s ňou odmietali stretnúť, bol nahnevaný. Brata stresoval aj cez maturitu, že mu na ne príde. Nechcel, aby sa vrátil, nechce zažívať takýto stres. V období, keď mal otec čiastočne povolený vstup do domu, dochádzalo ku konfliktom. V tomto období zomrel aj pes, zalomil kľúče v zámkach, čo ale svedok nevidel, vystaňoval si dielňu, odmontoval aj plynové gamaty bez plynára. Tam, kde mal prístup, tam nechal neporiadok. Políciu volali pri tom incidente s elektrinou. Keby bol otec doma, mal by z neho strach. K sporom dochádzalo aj preto, lebo stále žiadal peniaze, čo ani neboli jeho. Nebude schopný učiť sa v prítomnosti odporcu, musel by dávať pozor, či neútočí na mamu alebo niekoho iného, alebo či nerobí iné veci. Keď kúrili, začala kvapkať voda a kúrenár povedal, že boli zle pootvárané páčky, ktoré nemali byť otvorené, musel to byť on. Aj M., keď sa učil na maturitu, bol v strese a strehu, bolo by to ťažké. Poistky a káble bral so sebou, odmontoval tam hodiny, boli tam aj zalištované káble, tieto tiež bral, išlo o káble z dielne. Do doby, kým navrhovateľka nepodala návrh na rozvod, resp. kým si otec nenašiel priateľku boli jeho vzťahy s otcom relatívne dobré, odvtedy sa to len zhoršovalo, až do tohto bodu, keď fyzicky napadol svedka, jeho brata aj mamu. Do roku 2012 k nim polícia volaná nebola. Brat M. je cez týždeň na internáte v N.. Počas obdobia, kedy mohol otec dočasne vstupovať do domu odšťahoval si celú dielňu, všetky stroje čo tam mal, ale vzal aj stroje, ktoré nemal na podnikanie, napr. pílu na drevo, príklepovú zbijačku, čerpadlo, traktor, kosačku. Osobne nevidel, že by otec tieto veci bral, ale v čase, keď zmizol traktor, žil ešte pes, ten by ho nepustil, ani zámky neboli poškodené. V prípade, že by bol otec doma, bál by sa toho, že napadne jeho, brata, mamu, alebo že by napr. vzal palivové drevo a oni by zostali v zime bez neho alebo že by zas spravil nejakú sabotáž alebo by zase niečo zobral. Pri incidente v stodole, keď sa otec zahnal drevom, sa ho bál.

Svedok L. C. starší, otec odporcu pri výsluchu uviedol, že odporca nie je tyran, nikoho nebil, ani synov, ani ženu. Navrhovateľka ho vyhnala zo spálne, spával so synom v izbe, ten ho tiež vyhnal, tak odišiel celkom. Potvrdil výpoveď odporcu, že sa mu navrhovateľka v roku 1999 vyhrážala, že ho zabije v spánku, nevedel, že by ho fyzicky atakovala. Ich syn ale mal búchance. Deti sa navrhovateľky báli, v noci sa aj pomočovali, potom keď boli u nich dlhšie, už nie, až keď zase mali ísť domov. Spočiatku bol vzájomný vzťah dobrý, navštevovali sa, potom navrhovateľka komunikovala len s ním, s manželkou nechcela. Keď syna vyzdvihol na políciu po jeho zadržaní, navrhovateľka ho tam pustiť nechcela, len jeho. Veci synovi vzal, aj nejaké šaty a šli preč. Potom druhý raz ich nechcela pustiť, polícii povedala, že všetko mu už vydala. Nakoniec ale ešte štyri igelitové vrecia nabalila. Dňa 30.08.2012 tam prišli zobrať svedkov materiál - dosky a syn si chcel vziať aj trochu dreva. Ako hodil na Áviu 4 až 5 kúskov. V. vyskočil na kolesá, že to drevo brať nebude, že to je ich, ale syn, odporca ho nepočul. V. stál nad ním červený, päste zovreté, že „Ty chrapúň, nebudeš brať to drevo“. Snažil sa to ukludniť, synovi som povedal, nech to nechá tak. Potom sme si dali pivo, dal aj V., všetko bolo v poriadku. Syn mu spomenul, že v čase, keď mal zákaz vstupu do domu, mal vylámanú dielňu, boli tam spolu, všetko bolo porozhádzované. Deti mu napríklad povedali „Ty kretén, zober vysávač a ideš vysávať“. Odporca sa k deťom správal dobre, chodil s nimi po lekároch, dovolenkách, aj ju vozil do roboty. Fyzické tresty nepoužíval, to navrhovateľka, dávala im búchance, denne. Ten menší aj koktal, bol to bitý, nežiaduci chlapec. Teraz nemá s vnukmi žiadny vzťah, podľa nich sú zlí ľudia, nemajú chalupu, majetky, tak ich nepotrebuje. Navrhovateľka sa k odporcovi do roku 2011 správala normálne. Keď v roku 2012 zastavila auto pred odporcom, bol tam s ním, cestu uvoľnila po pol hodine handrkovania. Nepamätal si, ako často v roku 2012 navštevoval domácnosť účastníkov. Bol si istý, že odporca navrhovateľku nenapadol, pretože bol vychovaný, aby bol čestný a spoľahlivý. Jeho vzťah k navrhovateľke je nijaký, nič necíti. Deti zostali s matkou, lebo odporca nemá kde bývať a oni bývajú ako lordi v chalupe. Po septembri 2012 bol svedkom odvozu vecí odporcom dvakrát, veci odviezli k nemu. Odporca teraz býva v podnájme, živnosť prevádzkuje v Z., v podnájme.

Svedkyňa H. C., matka odporcu uviedla, že už keď sa účastníci brali, boli medzi nimi konflikty. Navrhovateľka si vždy dupla, čo chcela, inak že sa rozvedie. Syn musel robiť všetko čo povedala. Musel podnikáť, ale potom zase smrdel, kým zarábal, všetko bolo v poriadku. Potom sa to zhoršilo, keď podnikanie prestalo vynášať. Keď prerábali chalupu, robili to po nociach. Bolo to hrozné. Potom neskôr už nesmel ísť ani dovnútra. Boli tam s políciou, keď si nosil topánky, ona sedela v aute, oni aj s vnukom

M. sa vzadu smiali. Celé to ťažko znáša. Ani vnuci k nim nesmeli chodiť. Zmenili sa, predtým chodili na prázdniny, na výlety, potom nesmeli. Syn raz podal o rozvod, ale nevesta pricupkala, tak to stiahol. Mala dojem, že navrhovateľka syna vydiera. Aj vnuk M. povedal, že ho zničia, že odvedú v putách, čo nakoniec aj dosiahli. Syn nikdy nebol násilník, ani v škole sa nebil, deti nebil, to skôr navrhovateľka, až sa z toho pocikávali. Medzi nimi boli incidenty aj pred rozvodom, volala jeho priateľke, vulgárne jej nadávala. Teraz je odporca s priateľkou spokojný, ona ho usmerňuje, tlmí, chodí usmiaty. Konflikt medzi odporcom a jeho terajšou priateľkou a jej dieťaťom nikdy nevidela. Nikdy nevidela, že by použil psychické alebo fyzické násilie proti synom. Svedkyňa k navrhovateľke necíti nič, niekedy zlosť, ako syna využila, odporcu ľutuje, majú dobrý vzťah. V roku 2012 do domácnosti účastníkov nesmeli chodiť, navrhovateľka to zakazovala, nepustila ich. Odporca s priateľkou bývajú v podnájme a živnosť prevádzkuje dočasne v Z. u priateľky. Požičajú mu to tam, kým sa toto neskončí. O odvoze vecí zo spoločnej domácnosti účastníkov nemala vedomosť.

Podľa oznámenia Obecného úradu Y.- S. zo dňa 13.11.2012 užívala firma L. C. - C. priestory o výmere 15 m² v rodinnom dome s.č. XXX. Dňa 10.11.2009 oznámil odporca Obvodnému úradu Trenčín, odbor živnostenského podnikania zrušenie tejto prevádzkarne. Obci ako príslušnému správcovi dane z nehnuteľnosti však zrušenie prevádzky oznámil oneskorene, a preto mu bola za roky 2010 a 2011 vyrubená daň z nehnuteľností.

Podľa čestných prehlásení V. S. zo dňa 21.11.2013, R. C. zo dňa 21.11.2013, H. Z. zo dňa 15.11.2013, M. C. zo dňa 16.11.2013, O. C. zo dňa 16.11.2013, O. C. zo dňa 16.11.2013, M. C. zo dňa 16.11.2013, O. S. zo dňa 17.11.2013, L. O. S. zo dňa 17.11.2013, M. S. zo dňa 17.11.2013, A. O. zo dňa 18.11.2013, O. B. zo dňa 15.11.2013, A. O. zo dňa 15.11.2013, O. O. zo dňa 14.11.2013 je odporca zodpovedný človek, ktorý sa stará o svoju rodinu. Menovaní potvrdili, že odporcu nikdy nevideli a nepočuli, že by sa voči svojej manželke - navrhovateľke správal agresívne, verbálne, ani fyzicky nenapádal, osočoval či vyhrážal sa jej. Takisto sa agresívne nesprával ani voči svojim deťom.

Obvodný úrad Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. 325/2012/04338/Ple zo dňa 25.07.2012 (pôvodne evidované OR PZ Trenčín pod č. ORP-P-425/TN-2012 (DÚ 1103/TN-2012) priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch proti odporcovi, ktorý mal dňa 16.04.2012 v čase asi o 15:30 hod v mieste trvalého bydliska fyzicky napadnúť svoju manželku - navrhovateľku tak, že ju mal udrieť do oblasti hrudníka, chytiť ju za vlasy, taktiež sa jej mal vyhrážať fyzickou likvidáciou slovami že „ju zabije a nikto ju nenájde“, následne mal menovanej dňa 27.04.2012 v čase asi o 10:00 hod z detskej izby v mieste bydliska od cudziť zakladač, v ktorom sa nachádzali rôzne dokumenty, ako dispozičné karty od čísiel účtov, darovacie listiny, výpisy sú účtov a výplatné pásky; rozhodol tak, že priestupkové konanie zastavuje, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. V odôvodnení rozhodnutia sa uvádza, že navrhovateľka na ústnom pojednávaní správneho orgánu uviedla, že odporca v spoločnej domácnosti nebýva od januára 2012, ale v priestoroch domu sa počas dňa zdržuje, pretože tam má dielňu. Po odsťahovaní z domácnosti si odporca zobral rôzne veci, napríklad hrnce, filter a podobne. Ku skutku sa vyjadrila tak, že dňa 16.04.2012 v čase okolo 15:30 hod ju manžel fyzicky napadol tak, že ju udrel do oblasti hrudníka, chytil ju za vlasy, taktiež sa jej vyhrážal fyzickou likvidáciou že „ju zabije a nikto ju nenájde“. Synovia M. a V. boli v tom čase doma, vo svojich izbách, nevideli, ako ju manžel napadol, či počuli vyhrážanie, uviesť nevedela. Uvedené skutočnosti považovala zo strany manžela za schválnosť. Z dôvodu, že manžel od nej stále pýtal peniaze, všetky dokumenty, ako dispozičné karty od čísiel účtov, darovacie listiny, výpisy z účtov a výplatné pásky, odložila do modrého šanónu, ktorý uschovala izbe syna V.. Tento šanón manžel odcudzil. O tomto sa dozvedela 27.04.2012, kedy aj so synmi šla za manželom do dielne a žiadala ho o vrátenie. Manžel ho vrátiť odmietol a povedal, že všetky dokumenty použije na súde proti nej. Navrhovateľka aj s jej rodičmi museli zablokovať všetky karty, aby nedošlo k odcudzeniu peňazí. Žiadala, aby jej odporca dobrovoľne vrátil šanón. Svedok V. C. na pojednávaní správneho orgánu uviedol, že jeho otec - odporca sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, chodí tam iba pracovať, býva u priateľky. Uviedol, že dňa 16.04.2012 nebol svedkom fyzického napadnutia jeho matky otcom, počul niečo o vyhrážaní, ale presné znenie nevedel uviesť, pretože sa nachádzal niekde v rodinnom dome. Dňa 27.04.2012 v čase asi o 10:00 hod ho jeho matka zavolať spoločne s bratom M., aby išli do dielne za otcom, pretože zistila, že otec odcudzil z jeho izby šanón s dokumentmi. Otec povedal, že nič nevráti, že materiály použije na súde, pretože chce z celého majetku polovicu. Na otázku otca, či sa skutočne

vyhrážal matke, svedok povedal áno, vyhrážal sa tak, že povedal, že čaká na to, kedy mama zaspí a potom ešte len uvidí. Svedok M. C. na pojednávaní správneho orgánu uviedol, že dňa 16.04.2012 nebol svedkom fyzického napadnutia jeho matky otcom a nepočul žiadne vyhrážanie. Dňa 27.04.2012 bol svedkom toho, ako sa otec priznal tomu, že odniesol z izby V. tmavomodrý šanón, povedal, že dokumenty odovzdá právnikovi a tieto sa použijú na súde ohľadne majetkového vysporiadania. V šanóne sa nachádzala aj jeho platobná karta, ktorá bola následne zrušená. Starí rodičia zdedili majetok, z ktorého peniaze poukázali jemu aj bratovi tak, že tieto budú môcť použiť po dovŕšení 25. roku veku. Jeho otec stále pýtal od neho peniaze, ktoré mu dala babka, ale pretože si našiel priateľku a prestal prispievať do domácnosti, peniaze mu odmietol dať. Odporca na pojednávaní správneho orgánu uviedol, že asi pred 11 rokmi mu manželka - navrhovateľka povedala, že ho zabije, mal úmysel sa s ňou rozviesť, ale nakoniec to neurobil. S manželkou sa dohodli, že každý z nich bude prispievať na chod domácnosti rovným dielom 350,- € mesačne. V súčasnosti má finančné problémy. V decembri 2011 navrhovateľke oznámil, že sa s ňou chce rozviesť, v tom čase priateľku nemal. Tú si našiel vo februári 2012. Od januára 2012 sa manželky nedotkol, čiže dňa 16.04.2012 ju nenapadol ani sa jej nevyhrážal zabitím. Toto oznámenie bolo súčasťou manželkinej kriminalizácie proti nemu. Manželka svojím správaním otáčala synov proti nemu, citovo a materiálne ich vydierala, zneužívala ich proti nemu. K odcudzeniu zakladača uviedol, že tento nevidel, ani ho neodcudzil, aj keď sa pred manželkou a synmi priznal, ale len preto, lebo chcel mať od nich pokoj, pretože sa k nemu neúctivo správali. Nemal vedomosť o listinách, o ktorých uviedla navrhovateľka, že ich mal odcudziť. Uviedol, že jeho manželka mu odcudzila jeho osobné doklady, ktoré si musel dať opäť zhotoviť. Celé oznámenie považoval za lož a klamstvo. Správny orgán po vykonanom dokazovaní dospel k zisteniu, že ide o tvrdenie proti tvrdeniu, pokiaľ ide o fyzické napadnutie a vyhrážaním sa ujmou na zdraví obvineného odporcu jeho manželke. Naopak výpovede svedkov sa zhodovali v tom, že odporca zakladača s dokumentmi odcudzil. Správny orgán mal za to, že sa nepodarilo jednoznačne preukázať odporcovi vinu za priestupok schválnosťou, ktorý sa mu kládol za vinu, z čoho vyplýva, že nešlo preukázateľne o minimálne dva alebo viac po sebe nasledujúcich činností, čím by sťažil život inému človeku, nešlo tiež ani o opakovanú činnosť, nakoľko schválnosť je zámerná a cieľená činnosť subjektu, ktorý zo zlomyseľnosti, pomsty alebo iných racionálne nevysvetliteľných príčin a pohnútok vedome strpčuje a sťažuje život inému subjektu drobnými priekmami a prekážkami. Pochybnosti, ktoré vznikli v priestupkovom konaní trvajú aj po vykonaní dostupných dôkazov.

V priestupkovom spise sa nachádzajú záznamy o výpovediach účastníkov konania, M. C. a V. C., ktorých obsah zodpovedá obsahu ich výpovedí, uvádzaných správnym orgánom v rozhodnutí zo dňa 25.07.2012.

Obvodný úrad Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. 350/2012 Heg zo dňa 20.08.2012 (pôvodne evidované OR PZ Trenčín pod č DU 1334/TN-2012) v priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch proti odporcovi, ktorý mal dňa 22.05.2012 v mieste trvalého bydliska fyzicky napadnúť svoju manželku - navrhovateľku a syna M. tak, že keď otvorili dvere na detskej izbe, tieto mal vysadiť z pántov, hodiť ich na nich, v dôsledku čoho mali obaja spadnúť na zem. Keď sa postavili, mal chytiť manželku za predlaktia oboch rúk a sotiť na gauč, pričom si mala udrieť chrbát, keď sa znova postavila, hrudníkom ju mal neustále sácať až do príchodu privolanej policajnej hliadky; rozhodol priestupkové konanie zastaviť z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, sa nepodarilo obvinenému z priestupku preukázať. V odôvodnení rozhodnutia sa uvádza, že oznamovateľka - navrhovateľka na ústnom pojednávaní dňa 20.08.2012 uviedla, že odporca im dňa 20.01.2012 oznámil, že si našiel priateľku a odchádza žiť k nej. Dňa 27.04.2012 sa rozhodla, že si v dome zriadi miestnosť, a to detskú izbu, v ktorej sa budú zdržiavať všetci traja vtedy, ak bude odporca doma. Odporca v predchádzajúcom období prispieval na spoločné výdavky, ale od mája 2012 prestal. Dňa 22.05.2012 sa syn M. nachádzal doma, učil sa na maturity a ona bola na služobnej ceste. Asi o 9,30 hod jej volal a povedal, že odporca prišiel za ním a povedal mu, aby odhesloval počítač, lebo ho prepleskne. Ona mu povedala, aby sa zamkol. Po trištvrte hodiny volal syn znova, že otec búcha na dvere, vyhráža sa mu, že ak neotvorí, otvorí ich násilím. Zavolala políciu, ukončila služobnú cestu a šla domov. Po príchode domov odporcu nezbadala, asi bol v dielni, prišla za synom a ten jej porozprával priebeh udalostí. Rozhodli sa, že počítač odnesú k babke. Keď počítač zbalili a chceli odísť, po otvorení dverí zbadali manžela pred nimi, dvere silno pritiahol k sebe. Začali sa naťahovať medzi dverami. Ona so synom ich chceli zatvoriť, on otvoril. Manžel dvere vysadil z pántov a hodil ich na nich, oboch ich zasiahli, obaja spadli a syn si oškrel ruku o stenu. Vstala a išla zavolať na políciu. Odporca sa dostal do izby, ona so synom sa snažili zabrániť mu, aby sa dostal k počítaču. Odporca ju sotiľ, prepadla

cez rozťahnutý gauč, udrela sa. Znova vstala a snažila sa zabrániť svojim telom odporcovi prístup k počítaču, znova do nej strkal a sácal. Prišla polícia, ukončili to. U lekára na ošetrení nebola, na tele viditeľné zranenie nemala, išlo skôr o psychický šok. Na otázku správneho orgánu, či v konaní odporcu išlo o úmysel napadnúť ich alebo za každú cenu sa dostať k počítaču uviedla, že v tomto prípade mu išlo predovšetkým o to, aby sa dostal k počítaču a aby si ho mohol odnieť. Internet je písaný na ňu, platí zaň, manžel od mája 2012 ničím neprispieva a predtým ho využíval na prezeranie porna. Svedok M. C. na pojednávaní správneho orgánu uviedol, že sa doma učil na maturity. Asi o 9,30 hod prišiel odporca a žiadal, aby mu umožnil prístup na internet. To odmietol, lebo internet je písaný na mamu a otec už od mája neprispieva žiadnou čiastkou na chod domácnosti. Otec mu hrozil, že ho prepleskne, a preto zavolať mame, ktorá mu povedala, aby sa zamkol. Otec po chvíli začal búchať na dvere, dožadoval sa vstupu do izby a odheslovania počítača, pričom sa mu vyhráždal, že ak neotvorí, že ho prepleskne, dvere otvorí násilím a znefunkční počítač. Prišla polícia, oboch ich vypočula, poučila a odišla. Potom prišla domov mama, zavreli sa do izby, začali baliť počítač. Keď ho mali zbalený a odomkli dvere, otec stál pred nimi a nechcel ich pustiť preč. Oni sa chceli do izby zavrieť naspäť, on dvere otváral. Chvíľu sa o ne naťahovali, potom ich otec vysadil z pántov a hodil na nich. Mama vstala, išla zavolať políciu a znova otcovi bránili prístupu ku počítaču. Otec sotil do matky, ktorá prepadla cez gauč, stále sa snažili zamedziť mu, aby sa dostal k počítaču. Prišla polícia, ktorá počínanie otca prerušila. Na otázku správneho orgánu, ako vnímal konanie otca, odpovedal, že je presvedčený, že v prvom rade mu išlo o to, aby sa dostal k počítaču. Odporca na pojednávaní správneho orgánu uviedol, že má vážnu známosť, s manželkou je v rozvodovom konaní. V mieste trvalého bydliska mu zostali osobné veci a chodí tam, pretože tam má dielňu. V počítačoch má informácie, potrebné pre podnikanie. Do domu chodí v takej dobe, keď oni odchádzajú do zamestnania a z domu odchádza, keď sa vracajú domov, snaží sa vyhnúť konfliktom. Z manželkinej strany dochádza k provokáciám, snaží sa z neho urobiť násilníka, kriminálnika. V uvedený deň chcel využiť počítač, ale syn M. mu to nechcel umožniť. Rozčúľilo ho to, ale násilie nepoužil. Prekvapilo ho, že došla polícia. Potom prišla domov manželka, zamkli sa so synom v izbe. Chvíľu sa medzi dverami s nimi naťahoval, manželka dverami do neho búchala a kričala. Z toho dôvodu dvere vysadil z pántov. Manželka do nich tlačila aj v tejto situácii, s dverami strácala rovnováhu, čím došlo k ich pádu, pričom padli na stranu manželky a syna. Jeho úmyslom vôbec nebolo ich dverami udrieť. Je pravdou, že keď boli vysadené, chcel sa dostať do izby a zabrániť baleniu a odneseniu počítača, ale nebolo to takým násilným spôsobom, ako uvádzajú. Správny orgán konštatoval, že v závere svojich výpovedí odporkyňa aj M. C. zhodne uviedli, že v konaní odporcu bola snaha za každú cenu sa dostať k počítaču, pričom mu nešlo vyslovene o to, aby ich fyzicky napadol alebo im inak ubližoval. Pokiaľ ide o časť konania, kde sa mal odporca vyhráždáť synovi, jeho konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Taktiež v časti konfliktu, keď sa pri dverách izby naťahovali o dvere a vstup do izby a jeho konanie v detskej izbe, chýbal úmysel odporcu k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

V priestupkovom spise sa nachádzajú záznamy o výpovediach účastníkov konania a M. C., ktorých obsah zodpovedá obsahu ich výpovedí, uvádzaných správnym orgánom v rozhodnutí zo dňa 20.08.2012.

Obvodný úrad Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. 497/2012 Heg zo dňa 04.10.2012 (pôvodne evidované OR PZ Trenčín pod č. ORP-P-774/TN-2012, DU 2148/TN-2012) v priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch proti odporcovi, ktorého sa mal dopustiť odporca, tým že dňa 27.08.2012 asi o 16,00 hod v mieste trvalého bydliska pritom, ako sa snažil dostať do detskej izby cez okno - ventilačku, silno stlačil manželke ľavú ruku v predlaktí a svojou ľavou rukou tlačil na jej tvár, čím sa ju snažil od okna odtlačiť, nakoľko ona svojim telom mu bránila, aby sa dostal do tej izby, kde majú aj s deťmi svoje osobné veci a doklady, vec odložil z dôvodu, že oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci. Navrhovateľka pri výsluchu správnym orgánom uviedla, že v uvedený deň sa manžel chcel dostať k počítaču do detskej izby, ktorá je zamknutá, a v ktorej sa nachádzajú rôzne dôležité dokumenty jej aj jej syna. V čase incidentu bola na okne tejto izby otvorená ventilačka, cez ktorú sa snažil dostať do izby. Ona aj so synom M. sa postavili pred oknom a svojimi telami sa snažili zabrániť, aby sa manžel do izby dostal. Ako sa tam snažil dostať, silno jej stlačil ľavú ruku v predlaktí a svojou ľavou rukou jej tlačil na tvár, čím sa ju snažil od okna odtlačiť. Syn M. mu povedal, aby s týmto fyzickým útokom prestal a odtiahol ho od nej tak, že ho oboma rukami chytil cez hrudník a ťahal preč. Odporca k incidentu uviedol, že sa chcel dostať do izby, kde má aj svoju posteľ, pretože mu z dielne zmizlo náradie

a predpokladal, že by mohlo byť v tejto izbe. Manželka so synom mu bránili, pričom do neho strkali. Syn M. C. uviedol, že v tento deň sa odporca snažil dostať do izby, kde majú on, brat a matka osobné veci a rôzne dokumenty, matka kabelku a počítač. On s matkou sa mu snažili brániť, aby sa do izby dostal, v dôsledku čoho došlo medzi nimi k vzájomnému strkaniu a pretláčaniu. Otec sa snažil matku vytlačiť lakťom, no on ho od nej odtiahol a otec potom odišiel, pričom ešte poškodil kľučku na dverách. Vzhľadom k tomu, že v spise sa nenachádzajú ani neuvádzajú žiadne ďalšie hodnoverné dôkazy, ktoré by preukázali vinu odporcovi, rozhodol sa správny orgán vec odložiť aj s poukazom nato, že zákon zakotvuje zásadu prezumpcie nevinu.

V priestupkovom spise sa nachádzajú záznamy o výpovediach účastníkov konania a M. C., ktorých obsah zodpovedá obsahu ich výpovedí, uvádzaných správnym orgánom v rozhodnutí zo dňa 04.10.2012.

Podľa úradného záznamu OO PZ v Trenčín zo dňa 13.09.2012 bola dňa 13.09.2012 v čase o 11:46 hod vyslaná policajná hliadka do obce Y. - S. č. XXX, na ktorej adrese sa mal podľa oznamovateľky - navrhovateľky nachádzať jej manžel - odporca neoprávnene. Oznamovateľka uviedla, že dňa 06.09.2012 vydal Okresný súd v Trenčíne predbežné opatrenie č.k. 27C/199/2012-10, ktorým odporcovi zakázal vstupovať dočasne do predmetného rodinného domu. Oznamovateľka uviedla, že jej manžel sa týmto dopustil porušenia predbežného opatrenia, pretože sa nachádzal v zadnej časti domu, kde prechádzal cez nádvorie. Na mieste sa nachádzali aj ich deti M. C. a V. C.. Hliadka sa skontaktovala s odporcom, ktorý bol zamknutý v zadnej časti domu, kde sa nachádza jeho dielňa. Odporca dobrovoľne odomkol dvere, uviedol, že tam má dielňu, kde pracuje takmer každý pracovný deň v týždni. Predbežné opatrenie do dňa 13.09.2012 nenadobudlo právoplatnosť ani vykonateľnosť a oznamovateľka aj jej manžel boli o tomto poučení. Podľa úradného záznamu OO PZ v Trenčín zo dňa 14.09.2012 bola dňa 14.09.2012 v čase o 11:49 hod vyslaná policajná hliadka do obce Y. - S. č. XXX, na ktorej adrese sa mal podľa oznamovateľky - navrhovateľky nachádzať jej manžel - odporca neoprávnene. Oznamovateľka uviedla, že má od súdu rozhodnutie o tom, že odporca má zákaz vstupu na pozemok a prislúchajúce budovy. Muž sa nachádza v dielni. Odporcovi bola hliadkou obmedzená osobná sloboda, nakoľko menovaný sa dopúšťal TČ prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 g TZ. Odporca nekládol odpor, s hliadkou spolupracoval, bol odvezený na OO PZ Trenčín. Podľa úradného záznamu OO PZ v Trenčín zo dňa 16.09.2012 bola dňa 16.09.2012 v čase o 09:16 hod vyslaná policajná hliadka do obce Y. - S. č. XXX, kde si odporca chcel zobrať osobné veci potrebné na podnikanie, nachádzajúce sa v tomto rodinnom dome a taktiež jeho OMV zn. F. EČ: H., nachádzajúce sa na dvore rodinného domu. Pretože mal odporca zákaz vstupu do danej nehnuteľnosti, vstup do nehnuteľnosti jemu nebol hliadkou ani navrhovateľkou umožnený. So súhlasom navrhovateľky a za prítomnosti hliadky vstúpil do nehnuteľnosti otec menovaného, L. C., ktorý so súhlasom navrhovateľky zobral pre syna osobné veci, veci na podnikanie a OMV zn. Renault EČ: H., ktorému odovzdal pred bránou rodinného domu. Počas prítomnosti hliadky nedochádzalo na mieste medzi zúčastnenými stranami k žiadnemu slovnému osočovaniu, ak fyzickému napádaniu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 26.11.2012 na odporcu obžalobu pod sp. zn. 2Pv 854/12, že odporca dňa 14.09.2012 v čase o 09.30 hod v nezisteným spôsobom vstúpil na pozemok a následne aj do rodinného domu č. XXX na adrese Y. - S., S. XXX, patriacich spoluvlastníčke poškodenej - navrhovateľke napriek tomu, že uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 27C/199/2012 zo dňa 06.09.2012, vykonateľným dňa 06.09.2012, bolo menovanému zakázané dočasne vstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXX, postaveného na CKN parc. č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere X XXX m², všetky nehnuteľnosti v k. ú. Y. - S., zapísané na LV č. XXXX správou katastra H. pre k.ú. Y. - S.; teda maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril vykávanie zo spoločného obydľia vydané na základe predbežného opatrenia súdu, čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona. Okresný súd Trenčín v tejto veci, vedenej na súde pod sp. zn. 8T 176/2012 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal odporcu za vinného z vyššie popísaného skutku, za čo ho odsúdil na trest povinnej práce vo výmere 40 hodín. Na odpor obvineného - odporcu bol dňa 05.03.2013 vydaný rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/176/2012, ktorým súd podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku obžalovaného - odporcu oslobodil spod predmetného skutku z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom.

Navrhovateľka dňa 15.12.2012 podala na OO PZ Trenčín trestné oznámenie, vedené pod sp. zn. DU: 3061/TN-2012. Ďalej navrhovateľka podala OO PZ Trenčín trestné oznámenia na odporcu dňa 21.12.2012, vedené pod sp.zn. DU: 3107/TN-2012 a trestné oznámenie na odporcu dňa 23.01.2013, vedené pod sp.zn. DU: 168/TN-2013.

Uznesením OR PZ Trenčín, Odbor poriadkovej polície zo dňa 09.01.2013 ČVS: ORP-1810/TN-TN-2012 (pôvodne evidované pod sp. zn. DU: 3061/TN-2012), bolo trestné stíhanie, začaté vo veci prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona preto, že neznámy páchatel' dňa 14.12.2012 v čase okolo 15.30 hod vstúpil na pozemok rodinného domu sp s. č. XXX v obci Y.- S., kde zazvonil na zvonček a vlastným prejavom zavolať „navalte mi veci“, čo viackrát opakoval, po čom mu navrhovateľka vydala jeho veci, i napriek tomu, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.09.2012 pod č. 27C/199/2012-10 - 3112223259 a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.01.2013 pod č. 6Co/2/2013-140- 3112223259 mal zakázaný vstup do tohto rodinného domu na parcele č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m2, všetky nehnuteľnosti v k.ú. Y.- S., zapísané na LV č. XXXX Správou katastra H., čím mal mariť výkon úradného rozhodnutia tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydľia vydané na základe predbežného opatrenia, zastavené, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že z rozhodnutia súdu vydaného dňa 04.12.2012 je zrejmé, že odporca bol dňa 14.12.2012 oprávnený vstúpiť na pozemok rodinného domu s.č. XXX v obci Y.- S., a teda skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Uznesením OR PZ Trenčín, Odbor poriadkovej polície zo dňa 09.01.2013 ČVS: ORP-1829/TN-TN-2012 (pôvodne evidované pod sp.zn. DU: 3107/TN-2012), bola vec podozrenia z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť na tom skutkovom základe, že neznámy páchatel' dňa 20.12.2013 v čase okolo 13,00 hod v Y.- S. č. XXX i napriek tomu, že mal na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.09.2012 pod č. 27C/199/2012-10 - 3112223259 a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.01.2013 pod č. 6Co/2/2013-140- 3112223259, ktorými mal zakázané dočasne vstupovať do rodinného domu s. č. XXX na parcele č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m2, všetky nehnuteľnosti v k. ú. Y. - S., zapísané na LV č. XXXX Správou katastra H., mal vstúpiť na pozemok a vojsť do drevárne, čím mal mariť výkon úradného rozhodnutia tým, že sa mal dopustiť závažného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydľia vydané na základe predbežného opatrenia, odmietnutá. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že pod pojmom dielňa sa rozumie iná obytná časť rodinného domu, ktorá slúži odporcovi na podnikanie, tento vstupom do drevárne nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Uznesením OR PZ Trenčín, Odbor poriadkovej polície zo dňa 06.02.2013 ČVS: ORP-118/TN-TN-2013 (pôvodne evidované pod sp.zn. DU: 168/TN-2013) bola vec podozrenia z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť na tom skutkovom základe, že neznámy páchatel' dňa 22.01.2013 v čase okolo 10,00 hod v Y.- S. č. XXX i napriek tomu, že mal na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.09.2012 pod č. 27C/199/2012-10 - 3112223259 a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.01.2013 pod č. 6Co/2/2013-140 - 3112223259, ktorými mal zakázané dočasne vstupovať do rodinného domu s. č. XXX na parcele č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXXmX, všetky nehnuteľnosti v k. ú. Y. - S., zapísané na LV č. XXXX Správou katastra H., mal vstúpiť na pozemok na povalu rodinného domu č. XXX, či mal mariť výkon úradného rozhodnutia tým, že sa mal dopustiť závažného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydľia vydané na základe predbežného opatrenia, odmietnutá. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že vstup odporcu na pozemok a jeho následné zotrvanie na pozemku nemožno s určitosťou kvalifikovať ako porušenie zákazu, vyjadreného vo výrokovvej časti predbežného opatrenia zo dňa 06.09.2012, a preto menovaný svojím konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Podľa úradného záznamu ÚPSVaR Trenčín, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 18.02.2013, sa na písomné predvolanie dostavil odporca v súvislosti s rozvodom manželstva a úpravou práv a povinností k deťom. S rozvodom manželstva súhlasil z dôvodu dlhoročných problémov v manželskom spoluzití, ale nesúhlasil s dôvodmi rozvodu. Potvrdil, že v tomto roku manželke neprispel žiadnou sumou na

domácnosť a výživu detí, býva u svojich rodičov alebo u priateľky. O synov má záujem, ale navrhovateľka ho v ich prítomnosti očierňuje a negatívne sa vyjadruje. Podľa úradného záznamu ÚPSVaR Trenčín, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 18.02.2013, sa na písomné predvolanie dostavila navrhovateľka, ktorá uviedla, že na návrhu na rozvod trvá z dôvodu dlhoročných problémov. Manžel bol voči synom aj jej agresívny. V súčasnosti pracuje v spoločnosti Z., a.s., s mesačným príjmom vo výške asi 670,- €. V rodinnom dome býva s oboma synmi, cez týždeň je M. ubytovaný na internáte v N.. Náklady na domácnosť vo výške asi 176,- € mesačne hradí od mája 2012 sama. Odmietla návštevu RPPS v Trenčíne s manželom, pretože sa bojí sedieť s ním v jednej miestnosti. Podľa správy z psychologických konzultácií ÚPSVaR zo dňa 17.04.2013 navrhovateľka počas konzultácie uviedla, že odporca im v januári 2012 oznámil, že má priateľku, do apríla platil peniaze. Začal im brať dispozičné platobné karty, bol to dôvod, prečo podala trestné oznámenie. Deti sa na otca nepýtajú, nekontaktujú, vyhrážal sa im, že zabezpečí, že sa nedostanú na vysoké školy. Odporca počas konzultácie uviedol, že v súčasnosti má priateľku. Navrhovateľka voláva políciu za násilné správanie, vyhrážanie sa, toto všetko je vymyslené. Nemôže ísť do vlastného domu, kde je aj jeho dielňa. Doma sa dejú také veci ako heslovanie počítača, zavieranie dverí pred ním, v lete 2012 ho fyzicky napadol V.. Na deti podal trestné oznámenia, pretože rozpredali traktor, začali mu kraďnúť náradie. Matka ich nahovára proti nemu, sú zmanipulovaní. V. C. sa vyjadril tak, že s matkou a bratom má dobrý vzťah, ale s otcom nie, nechce s ním bývať. Asi pred rokom (2012) začalo napätie v rodine, z otcovej strany tam bol fyzický atak na brata aj mamu. Robil im napriek, vyhrážal sa, že nepôjdu na vysoké školy, podal trestné oznámenia. Stratil jeho dôveru a na obnovu je už neskoro. Naposledy videl otca v júli 2012 na narodeniny. Záver správy uvádza, že vzťahy medzi synom V. a odporcom sú značne narušené, celá konzultácia prebiehala v tenzii. Odporca mal pripravené otázky na maloletého, týkali sa väčšinou materiálnej stránky ako tej vzťahovej. Maloletý sa jednoznačne vyjadril, že s ním nechce tráviť čas s dodatkom, že možno za pol roka bude otca kontaktovať sám. Maloletý v prítomnosti otca vystupuje nervózne, podráždene, priebeh komunikácie je skôr ostrejšou výmenou názorov namiesto zdravej komunikácie medzi otcom a synom. Snaha kontaktovať maloletého dvakrát od júla 2012 nie je z psychologického hľadiska dostatočná. Maloletého odporučili zveriť do osobnej starostlivosti matky.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/138/2012-149 zo dňa 25.06.2013, právoplatný dňa 14.08.2014, súd návrh navrhovateľa M. C. na určenie výživného zo strany odporcu, L. C., zamietol. V odôvodnení súd uviedol, že návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne. V danom prípade právo oprávneného na výživné musí byť v súlade s dobrými mravmi. Ustanovenie § 75 ods. 2 zákona o rodine súdu ukladá povinnosť, nie možnosť, skúmať a výživné nepriznať v prípade, že by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Predpokladom použitia uvedeného zákonného ustanovenia je teda také správanie výživou oprávneného voči výživnou povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. V tomto prípade mal súd v konaní preukázané, aj výpoveďou navrhovateľa, že v máji 2012 sa spolu so svojou matkou podieľal na zaheslovaní osobného počítača, v ktorom mal odporca podklady potrebné na výkon svojej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu odporca bol obmedzený vo výkone svojej podnikateľskej činnosti. Okrem toho sa navrhovateľ k odporcovi správal urážlivým spôsobom a obmedzoval ho v užívaní jeho majetku. Preto teda ak za tejto situácie žiada navrhovateľ určiť odporcovi povinnosť platiť mu výživné, nemôže súd jeho návrhu vyhovieť aj preto, že by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine) práve z dôvodu správania sa navrhovateľa k odporcovi.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/118/2012-67 zo dňa 04.03.2014 bola otcovi dieťaťa (tu odporca) uložená povinnosť prispievať na výživné pre V. C. sumou 80,- € mesačne, k rukám V., do 15-dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 22.02.2013. Dlh na výživnom za obdobie od 22.02.2013 do 28.02.2014 vo výške 758,- € súd povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám V., mesačných splátkach po 30,- €, až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V odôvodnení uviedol, že V. C. žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej príjem je 721,84 € mesačne, a ktorá zabezpečuje jeho starostlivosť a uhrádza jeho potreby. Otec si vyživovaciu povinnosť k nemu plnil od mája 2012 do októbra 2013 minimálnym výživným, od novembra 2003 na si vyživovaciu povinnosť neplní. V. má XX rokov, navštevuje 4. ročník strednej školy. Má zdravotné problémy, s čím sú spojené ďalšie výdavky. Otec V. podniká od roku 1992, vykazuje podnikateľský zisk za rok 2013 vo výške 152,50 €, pričom tvrdí, že inú činnosť ako túto, vykonávať nevie. Pred súdom deklaroval výdavky, ktoré prevyšujú jeho príjmy. Súd prihliadal na túto skutočnosť ako aj na skutočnosť, že otec podľa názoru súdu nevynakladá najväčšie úsilie za účelom dosiahnutia

vyššieho zisku, respektíve, že by mal považovať o hľadani si inej práce, z ktorej by mal trvalý príjem, pretože má vyživovaciú povinnosť nielen k V., ale aj k mal. O., ktorý pochádza z jeho súčasného vzťahu s jeho priateľkou. Otec by mal mať plneniu vyživovacej povinnosti synovi zodpovednejší prístup, mal by si uvedomiť jeho vek a jeho potreby, ale aj svoju povinnosť zabezpečiť všetkým svojim deťom rovnakú životnú úroveň. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie odporca, doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

V spise na na č. I. 31- 32 nachádzajú „listy“ napísané M. C. odporcovi nasledujúceho znenia: „ Tatko! Posledný krát si spal v mojej izbe. Ak tu chceš spať, kúp si posteľ a daj si ju do kuchyne, na chodbu alebo do skladu. Reči, že moja izba je tvoja kancelária ...si niekam strč a odmázni. M.. PS Dúfam, že ťa to nasrlalo. Ak áno, tak mám dobrý pocit na duši. HUHHAHA!“

Podľa výpisu zo živnostenského registra odporcu zo dňa 12.11.2012 odporca zrušil prevádzkareň v rodinnom dome Y. - S. č. XXX dňa 10.11.2009.

Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavy SR“), nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Z ustanovenia čl. 19 ods. 2 Ústavy SR vyplýva, že každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovoru“) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Z ustanovenia čl. 8 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu.

Podľa § 146 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo k bytu, patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne z jeho užívania vylúčiť.

Účelom úpravy podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je obmedzenie násillného správania manželov pri nezhodách o právach a povinnostiach, vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva prichádza do úvahy len vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti dochádza k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. k hrozbe takýmto násillím. Násillie nemusí vykazovať znaky trestného činu, postačí, ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolužitiu. Predpokladom pre použitie vyššie uvedenej občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi je: a) existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, b) existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, c) existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia, čo i len hrozby takéhoto násillia, d) realizácia násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo v byte, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve, e) neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov uvedených písmenom c) a d). Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu, teda musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné. Od stupňa fyzického, či psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím, závisí aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k domu alebo k bytu alebo či manžela, páchajúceho fyzické, či psychické násillie z užívania domu alebo bytu úplne vylúči. Právo v takomto prípade chráni slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva. Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome, či byte. Vzťahy medzi

manželmi týkajúce sa bytu a domu z dôvodov uvedených v § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno na návrh jedného z nich upraviť aj dočasne, a to vydaním predbežného opatrenia tak, ako tomu bolo v tomto prípade.

Násilie pritom možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, smrti, psychickej škody a podobne. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel, pretože je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek aktoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatela násilia nad svojou obeťou. Obeťou je v týchto prípadoch bezmocná, ktorá bezmocnosť býva častým cieľom páchatela. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím.

Treba ale zdôrazniť, že násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

Rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka o obmedzení alebo vylúčení jedného z manželov alebo rozvedených manželov, ak ich BSM ešte nebolo vyporiadané z dôvodu fyzického alebo psychického násilia alebo hrozby takéhoto násilia musí mať zákonný podklad a nemôže byť prejavom svojvôle. Ak pre nariadenie predbežného opatrenia z tohto dôvodu nemusí byť nárok dokázaný a stačí jeho osvedčenie, pre rozhodnutie vo veci samej už len osvedčenie nestačí, existencia fyzického alebo psychického násilia musí byť v konaní preukázaná.

V danej veci navrhovateľka podala návrh na začatie konania dňa 06.09.2012, pričom v tom čase boli navrhovateľka a odporca manželmi. Z manželstva pochádzajú dve deti, t.č. plnoletý M. C. a t.č. plnoletý V. C.. M. C. je študentom vysokej školy, V. C. bol v roku 2013/2014 študentom X. ročníka strednej školy.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že ich manželstvo bolo v priebehu tohto konania zrušené rozvodom rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 26P/134/2012-162 zo dňa 16.08.2013, právoplatným dňa 03.09.2013. Taktiež medzi nimi nebolo sporné, že odporca v dome nebýva už viac ako dva roky, od januára 2012. Medzi účastníkmi konania prebieha konanie o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27C/167/2013, ktoré doposiaľ nie je skončené. Predmetom konania o vyporiadanie BSM je aj predmetný rodinný dom, z užívania ktorého chce navrhovateľka týmto návrhom odporcu vylúčiť.

Odporca v konaní prejavil záujem sa do domu vrátiť, prípadne vyriešiť jeho vyporiadanie v rámci vyporiadania BSM účastníkov.

Predmetom konania preto bolo posúdenie konania účastníkov konania, a to s ohľadom

na nariadené predbežné opatrenie, pretože t. č. sa odporca už v predmetom dome nezdržuje a

posúdenie toho, či konanie odporcu odôvodňuje vylúčiť ho z užívania predmetného domu z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia.

Súd v konaní v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka skúmal existenciu fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existenciu čo i len hrozby takéhoto násillia, realizáciu násillia vo vzťahu k navrhovateľke alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome a prípadnú intenzitu, zníženie kvality spolužitia a či toto spolužitie je možné objektívne považovať za znesiteľné. Súd vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že navrhovateľka je fyzická osoba ženského pohlavia a podobne skúmal tieto podmienky aj voči synom účastníkov. Súd dospel k názoru, že navrhovateľka v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala existenciu podmienok na postup podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi účastníkmi sú rôzne závažné a intenzívne konflikty, nedorozumenia a nezhody. Z výpovede samotnej navrhovateľky na pojednávaní ako aj z listinných dôkazov založených v spise vyplýva, že tieto nezhody boli riešené vo viacerých priestupkových aj trestných konaniach (vždy na základe podnetu navrhovateľky), avšak správanie odporcu nikdy nedosiahlo charakter priestupku ani trestného činu, pretože odporca nebol nikdy uznaný za vinného z akéhokoľvek priestupku či trestného činu vo vzťahu k navrhovateľke alebo ich deťom. Je pravdu, že podľa § 135 ods. 2 O.s.p. je súd viazaný iba rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt a kto ich spáchal, avšak vychádzajúc z ustálenej judikatúry súdov nemôže nechať úplne bez povšimnutia fakt, že vo vzťahu k danej osobe bolo v priestupkové alebo trestné konanie zastavené, vec bola odložená a podobne. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí, publikovanom Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu pod č. R 27/1977 vyslovil, že súd je v občianskom súdnom konaní vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní, a dbať o to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Aj keď je teda súd v občianskom súdnom konaní výslovne viazaný len odsudzujúcim rozsudkom vyneseným v trestnom konaní, nemôže ponechať bez povšimnutia oslobodzujúci rozsudok, ak sa v ňom konštatuje, že skutok, z ktorého sa vyvodzuje nárok na náhradu škody, nespáchal žalovaný a podobne. V danej veci závery správneho orgánu, prejednávajúceho incidenty, ktoré sa medzi účastníkmi odohrali v dňoch 16.04.2012, 27.04.2012, 22.05.2012, 27.08.2012 a 30.08.2012 spočívali v tom, že sa nepodarilo preukázať odporcovi vinu za daný skutok (rozhodnutie Obvodného úradu Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. 325/2012/04338/Ple zo dňa 25.07.2012, č. 497/2012 Heg zo dňa 04.10.2012) alebo nebola vôbec naplnená skutková podstata priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vo vzťahu k navrhovateľke a synom účastníkov (rozhodnutia Obvodného úradu Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. 350/2012 Heg zo dňa 20.08.2012).

Uvedené nezhody nabrali intenzitu po tom, ako sa odporca zo spoločnej domácnosti odsťahoval, navrhovateľke oznámil, že sa hodlá rozviesť a našiel si novú partnerku. V konaní o rozvod účastníkov nebol ešte riešený žiaden konkrétny incident medzi nimi a takýto konkrétny incident, majúci charakter násillia odporcu voči navrhovateľke alebo ich synom, nebol ani príčinou rozvodu. V tomto konaní navrhovateľka opierala svoj nárok predovšetkým o incidenty, ktoré sa medzi účastníkmi prihodili v dňoch 16.04.2012, 27.04.2012, 22.05.2012, 27.08.2012 a 30.08.2012, ktoré navrhovateľka charakterizovala ako prejavy násillia odporcu k nej, resp. ich synom.

Čo sa týka udalostí dňa 16.04.2012, tento bol predmetom priestupkového konania Obvodného úradu Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. 325/2012/04338/Ple, Navrhovateľka v priestupkovom konaní uviedla, že v tento deň asi o 15:30 hod ju mal odporca doma fyzicky napadnúť, udrieť do oblasti hrudníka, chytiť ju za vlasy, vyhrážať sa jej fyzickou likvidáciou slovami že „ju zabije a nikto ju nenájde“. Odporca v priestupkovom konaní toto jej tvrdenie poprel, čo znamená, že ide o tvrdenie proti tvrdeniu a dôkazné bremeno na preukázanie takého konania odporcu zaťažuje navrhovateľku. Synovia účastníkov M. a V. C. k tomuto v priestupkovom konaní uviedli, že svedkami tejto udalosti neboli a o uvedenom nemali vedomosť. Pokiaľ svedok V. C. v konaní pred správnym orgánom ohľadne daného incidentu na otázku odporcu uviedol, že sa mal navrhovateľke vyhrážať tak, že čaká na to, kedy mama zaspí a potom ešte len uvidí, toto tvrdenie mal súd za účelové, pretože odporuje tvrdeniu samotnej navrhovateľky

ako tvrdenej obeti vyhrážania, pričom svedok sám predtým, pri spontánnej výpovedi uviedol, že nebol svedkom fyzického napadnutia jeho matky otcom, počul niečo o vyhrážaní, ale presné znenie nevedel uviesť.

Pokiaľ ide o incident dňa 27.04.2012, ktorý bol taktiež predmetom priestupkového konania Obvodného úradu Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. 325/2012/04338/Ple, kedy mal odporca z detskej izby v predmetnom dome odcudziť zakladač, ktorom sa nachádzali rôzne dokumenty a dispozičné karty, opätovne ide o tvrdenie navrhovateľky proti tvrdeniu odporcu, pretože ani jeden zo synov nebol prítomný pri údajnej krádeži a pri svojich výpovediach v správnom konaní aj v konaní pred súdom vychádzali len z toho, čo im uviedla matka, t.j. navrhovateľka. Navrhovateľka aj synovia síce pri výpovedi pred správnym orgánom aj v konaní pred súdom zhodne potvrdili, že odporca sa k uvedenému skutku napokon priznal, ale ani v takom prípade toto konanie odporcu nenapĺňa charakteristiku násillia, zameraného voči životu a zdraviu navrhovateľky alebo ich detí, ktorých ochrana je účelom ust. § 146 ods. 2 Obč. zák.. Ide o konanie odporcu, zamerané predovšetkým na vzťah účastníkov k ich spoločnému majetku a vyplýva z nezhôd účastníkov ohľadne nakladania s ich majetkom, tvoriacim BSM počas rozvodového konania, ktorého boli v tom čase obaja účastníkmi.

Na pojednávaní súdu dňa 19.11.2012 navrhovateľka doplnila, že dňa 27.04.2012 sa po hádke s odporcom v dielni vrátili do domu, ona do kuchyne, M. do svojej izby, V. do blízkosti kuchyne, keď prišiel odporca do kuchyne a začala medzi nimi slovná hádka, po ktorej na ňu aj fyzicky zaútočil, sácal ju a ťahal za vlasy. Keďže V. bol blízko, pribehol a začal ju brániť, o chvíľu dobehol M., odporca prestal na ňu útočiť a odišiel do dielne. Z. M. na pojednávaní súdu dňa 22.11.2013 zasa vypovedal, že odporca prišiel za matkou do kuchyne, pýtal peniaze, potom ju začal škrtiť. On počul krik, dobehol tam, brat tam už bol a ich rozbraňoval. Syn V. na pojednávaní súdu dňa 22.11.2013 uviedol, že bol s M. v izbe, keď počul krik, keď tam prišiel, videl, ako otec útočil na mamu. Snažil sa mu v tom zabrániť, potom prišiel aj brat. Keď dobehol do kuchyne videl, ako otec škrtí mamu. Chytil ho za ruku a odťahoval ho, potom sa postavil medzi nich. Potom prišiel aj brat a otec neskôr odišiel. Mal za to, že uvedené spomenul aj pri pojednávaní priestupku. Túto skutočnosť ale navrhovateľka pri oznamovaní incidentu z 27.04.2012 ani pri výsluchu pred správnym orgánom ohľadne tohto incidentu dňa 11.07.2012 neuviedla, rovnako ako synovia M. a V., vypočutí správnym orgánom ako svedkovia dňa 11.07.2012. Navrhovateľka pred súdom tvrdila, že pri údajnom incidente zo dňa 27.04.2012 - jej fyzickom napadnutí boli prítomné obe deti, hoci v zápisnici aj v rozhodnutí z priestupkového konania sa uvádza, že deti prítomné neboli. Pri výsluchu dňa 22.05.2012 správnym orgánom vo veci č. 350/2012 Heg, ohľadne incidentu medzi účastníkmi zo dňa 22.05.2012 navrhovateľka zasa uviedla, že v deň 27.04.2012 mal odporca fyzicky napadnúť syna M. nie ju, čo potvrdil aj syn M. pri výsluchu dňa 22.05.2012. Syn V. zasa v tomto správnom konaní dňa 15.06.2012 vypovedal, že odporca naposledy matku napadol v januári 2012, keď ju mal chytiť pod krk a tlačiť k stene, od čoho upustil po jeho príchode. Z uvedeného vyplýva, že výpovede navrhovateľky a svedkov M. a V. C. nie sú konzistentné, sú v nich závažné rozpory, pričom údajné fyzické napadnutie navrhovateľky navrhovateľka ani synovia účastníkov M. a V. neoznámili bezprostredne po čine, respektíve priamo v správnom konaní vo veci č. 350/2012 Heg, ktorého predmetom bol práve tvrdený skutok odporcu zo dňa 27.04.2012, ale toto navrhovateľka uviedla až na pojednávaní súdu v novembri 2012, teda viac ako pol roka po údajnej udalosti, synovia dokonca až po roku od tvrdenej udalosti. Z tohto dôvodu mal súd ich výpovede za účelové, motivované snahou uviesť v konaní odporcu prvky násillia, smerujúce proti životu a zdraviu navrhovateľky, respektíve synov, ktoré ale v ich pôvodných výpovediach bezprostredne po tomto čine v správnom konaní, ktorého predmetom bol práve tento skutok, absentujú.

Navrhovateľka ďalej pri výsluchu súdom popísala incident zo dňa 22.05.2012, ktorú výpoveď potvrdil aj syn M. a v podstate zhodne na súde vypovedal aj odporca. Ich výpovede v zásade korešpondujú s výpoveďami učenými v priestupkovom konaní, vedenom Obvodným úradom Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy pod č. 350/12- Heg. Uvedené konanie odporcu však podľa názoru súdu nie je možné považovať za násillie namierené proti životu alebo zdraviu navrhovateľky alebo syna M., ale ide o konflikt účastníkov, ktorý sa opätovne týkal rodinného majetku a nakladania s ním. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z toho, že navrhovateľka samotná pri výsluchu priestupkovým orgánom potvrdila, že v konaní odporcu nešlo o úmysel napadnúť ich ale predovšetkým o to, aby sa dostal k počítaču a aby si ho mohol odnieť. Taktiež syn M. na otázku správneho orgánu, ako vnímal konanie otca, odpovedal, že je presvedčený, že v prvom rade mu išlo o to, aby sa dostal k počítaču.

Incident zo dňa 27.08.2012, riešený Obvodným úradom Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy pod č. 497/12- Heg, popísala navrhovateľka aj svedok M. C. obdobne ako v priestupkovom konaní. Výpoveď odporcu na súde sa líšila v tom smere, že hoci uvedený skutok opätovne poprel, tvrdil, že len išiel okolo M. izby a cez okno, otvorené na ventilačku, nahliadol do izby. Keď navrhovateľka so synom zbadali, že nakúka do izby, vybehli, vzpažili ruky a takýmto spôsobom mu bránili vstupe do izby. Odišiel do dielne a keďže mal strach, že navrhovateľka opäť zavolá policajtov, opustil dom. Jeho výpoveď je ale v rozpore s výpoveďou učinenu pred správnym orgánom, resp. OO PZ Trenčín, bezprostredne po incidente, v ktorej pripustil, že sa do izby snažil dostať, pretože tam má posteľ a myslel si, že sa tam môže nachádzať náradie z dielne, ktoré mu predtým zmizlo. Súd sa priklonil k jeho výpovedi zo správneho konania a výpoveď pred súdom mal za účelovú, motivovanú snahou o „zmiernenie“ jeho konania v tento deň. Odhliadnuc od uvedeného ale súd opätovne musel konštatovať, že uvedené konanie odporcu nebolo primárne motivované snahou ublížiť navrhovateľka alebo jeho synovi fyzicky, či spôsobovať im psychické utrpenie, ale skôr snahou získať prístup k majetku účastníkov, čo ale nie je postačujúce na to, aby súd vykonal tak závažný zásah do jeho ústavného vlastníckeho práva, akým aplikácia § 146 ods. 2 Obč.zák. nesporne je.

Napokon incident dňa 30.08.2012, ktorý nebol riešený v priestupkovom ani trestnom konaní sa odohral taktiež na dvore rodinného domu. Navrhovateľka ohľadne neho na súde vypovedala tak, že s M. bola na zápise v N., v dome zostal len V.. Odporca prišiel s jeho otcom a začali na nákladné vozidlo - Áviu nakladať stavebný materiál. Keď to V. zbadal, zatelefonoval jej a ona mu povedala, nech to nechá tak, hlavne aby mu neublížil. Za chvíľu mi opäť zavolať, že nakladajú aj palivové drevo a že toto mu nedovolí, potom už telefón nedvíhal. Po návrate domov jej V. popísal situáciu tak, že najskôr sa s odporcom doťahovali o palivové drevo na zemi. Keďže odporca naďalej nakladal palivo, vyskočil V. na Áviu, čo odporca dal na auto, V. zhadzoval dolu. Odporca nato chytil kladu o veľkosti asi 1 m a zahnal sa V. po nohách. V. bol nútený zoskočiť z Ávie, inak by ho bol odporca zasiahol. Po tomto incidente svokor povedal odporcovi, aby to nechal tak, že drevo odvezú na druhýkrát a odišli. Odporca k uvedenému uviedol, že nakladal so svojim otcom jeho drevo, pribehol syn V., spočiatku len sledoval, čo robia. Keď chcel naložiť aj drevo na kúrenie, vyskočil na auto a drevo zase zhodil dole. V. reagoval tak, že rukou, v ktorej držal poleno, sa napriahol voči nemu. Vtedy zakročil odporcov otec, aby všetko nechal tak, že ho V. zabije. V. teda vyhádzal korbu, otec drevo uložil naspäť do stodoly a bez dreva odišli. Svedok V. C. uviedol, že odporca prišiel s niekým cudzím, brali drevo zo stodoly. On volal mame, ktorá mu povedala, že to má nechať tak. Snažil sa, ale keď brali aj palivové drevo, zasiahol. Odporca chytil drevo a zahnal sa po ňom. On ho odstrčil, odporca ďalej vyhadzoval drevo na áviu. V. vyskočil na auto a drevo zhadzoval späť, lebo ho potrebovali. Odporcov otec potom odporcovi povedal, aby to nechal tak, že to vezmú inokedy. Svedok L. C. starší, otec odporcu vypovedal, že dňa 30.08.2012 prišli k domu zobrať jeho materiál - dosky. Dosky naložili a syn si chcel vziať aj trochu dreva. Ako hodil na Áviu 4 až 5 kúskov. V. vyskočil na kolesá, že to drevo brať nebude, že to je ich, ale syn, odporca ho nepočul. V. stál nad ním červený, päste zovreté, kričal na neho že „Ty chrapúň, nebudeš brať to drevo“. Snažil sa to ukladiť a synovi povedal, nech to nechá tak. Potom bolo všetko v poriadku. Opätovne, aj pri tomto incidente musel súd na základe výpovedí účastníkov konania a svedkov konštatovať, že nešlo o násilie zo strany odporcu, smerujúce proti životu alebo zdraviu navrhovateľky alebo syna V., ktorým by odporca chcel ublížiť fyzicky alebo psychicky, ale o konflikt rovnocenných strán pri nakladaní s majetkom rodiny. Svedok V. C., napriek upozorneniu navrhovateľky, aby do veci nezasahoval, sám, aktívne vstúpil do majetkového konfliktu s odporcom, ktorý ho nijakým spôsobom v dome neohrozoval a nekontaktoval sa s ním.

Následné trestné konania, začaté na základe trestných oznámení navrhovateľky, vedené na OR PZ Trenčín, Odbor poriadkovej polície pod ČVS: ORP-1810/TN-TN-2012; ČVS: ORP-1829/TN-TN-2012 a ČVS: ORP-118/TN-TN-2013 sa týkali údajných prečinov odporcu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona z dôvodu, že nerešpektuje nariadené predbežné opatrenia, ktoré konania ale boli zastavené, resp. vec bola odmietnutá z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, resp. skutok nenaplnil znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu. Taktiež Okresný súd Trenčín vydal dňa 05.03.2013 rozsudok sp.zn. 8T/176/2012, ktorým odporcu oslobodil spod skutku právne posúdeného obžalobou Okresnej prokuratúry Trenčín ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia zo dňa 14.09.2012. Uvedené trestné konania sa netýkali násilného správania odporcu, smerujúceho proti životu a zdraviu navrhovateľky alebo ich synov, naviac

odporca nebol uznaný za vinného ani z týchto skutkov, keďže skutky neboli ani kvalifikované ako trestné činy.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nie je daný predpoklad na postup podľa zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože správanie odporcu neodôvodňuje jeho úplné alebo čiastočné vylúčenie z užívania domu. Nebolo preukázané, že by spolužitie účastníkov bolo neznesiteľné v dôsledku fyzického alebo psychického násillia v zmysle vyššie popísanej definície násillia zo strany odporcu, resp. jeho hrozby. Navrhovateľka pritom nie je na odporcovi závislá ani materiálne, dosahuje relatívne dobrý príjem a z dokazovania vyplynulo, že na jej strane v sporoch účastníkov vystupujú synovia účastníkov, ktorí sú dospelými mladými mužmi. Synovia účastníkov napokon síce prejavili obavu z ďalšieho spolužitia účastníkov, avšak nevyslovili obavu v tom smere, že by odporca mal ich alebo navrhovateľku fyzicky napadnúť tak, že by im spôsobil ujmu na zdraví, ale skôr v majetkovom smere, že im vezme drevo alebo nejaké iné veci, nebude prispievať na domácnosť, vezme jedlo, ktoré kúpi navrhovateľka, vezme ich počítač a podobne. Aj syn M. „vyhrážky“ odporcu videl v tom, že odporca uviedol, že príde na jeho maturity, že nebude platiť jeho vysokú školu a nech si na ňu zarobí sám a podobne, čo ale rozhodne nepredstavuje hrozbu fyzickým a ani psychickým násillím (ktoré by v zmysle vyššie popísanej definície násillia priamo narúšalo slobodnú vôľu a dôstojnosť menovaného) zo strany odporcu. M. výslovne uviedol, že nemá strach že by mu odporca ublížil, ale skôr matke alebo bratovi. Súd podporne poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/138/2012-149, podľa ktorého sa syn M. k odporcovi správal urážlivým spôsobom a obmedzoval ho v užívaní jeho majetku, o čom napokon svedčia aj listy, napísané M., založené v spise na č. I. 31 - 32, z ktorých napokon vychádzal i súd vo veci sp.zn. 31P/138/2012. Syn V. C. síce pred súdom vypovedal, že má z otca strach, aby nenapadol jeho alebo matku alebo brata, ale v rozpore s jeho výpoveďou je jeho vlastné konanie, keď (ako je už uvedené vyššie), napríklad dňa 30.08.2012 aktívne vstúpil do majetkového sporu účastníkov, napriek tomu, že odporca ho nijako neohrozoval a napriek odporúčaniu zo strany matky, aby do veci nezasahoval. Pri tomto konflikte aj podľa svojej vlastnej výpovede pritom vystupoval voči odporcovi otvorene, bez obáv o svoj život alebo zdravie. Taktiež podľa správy z psychologických konzultácií ÚPSVaR zo dňa 17.04.2013 je dialóg medzi odporcom a V. skôr ostrejšou výmenou názorov z oboch strán, čo nesvedčí o strachu V. z odporcu. Uvedené vo všeobecnosti nesvedčí o reálnom strachu synov M. a V. o život a zdravie svoje alebo navrhovateľky. Spory a incidenty medzi účastníkmi a ich synmi majú podľa názoru súdu charakter rovnocenných konfliktov, kde nevystupuje silnejšia a slabšia strana a sú motivované jednak nezhodami prameniacimi z rozvodu účastníkov a jednak nezhodami pri nakladaní s rodinným majetkom.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporca, ktorý mala vo veci plný úspech, má v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Trovy konania odporcu spočívali v náhrade zaplatených súdnych poplatkov 99,- € (33,- € za odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/199/2012-10 zo dňa 06.09.2012 a 66,- € za dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/2/2013-140 zo dňa 25.01.2013) a v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

Odporcovi, resp. jeho advokátovi patrí tarifná odmena vo výške jednej trinástiny výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky, čo za rok 2012 predstavuje sumu 58,69 €, za rok 2013 sumu 60,07 € a za rok 2014 sumu 61,84 €. V roku 2012 advokát vykonal 4 úkony právnej služby á 58,69 €, a

to prevzatie veci a príprava, účasť na pojednávaní dňa 19.11.2012 v čase od 09,00 hod do 11,00 hod a od 13,30 hod od 16,00 hod podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby a 2 úkony právnej služby á 29,34 € (1/2-ica z 58,69 €) podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby (odvolanie proti uzneseniu súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 27C/199/2012-10 zo dňa 06.09.2012, návrh na zrušenie predbežného opatrenia zo dňa 23.11.2012); v roku 2013 vykonal 2 úkony právnej služby á 60,07 €, a to účasť na pojednávaní dňa 22.11.2013 v čase od 08,00 do 10,45 hod podľa § 14 ods.1 písm. c/ vyhlášky v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby a 2 úkony právnej služby á 30,03 € (1/2-ica z 60,07 €) podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby (vyjadrenie odporcu zo dňa 07.01.2013 k odvolaniu navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/199/2012-128 zo dňa 04.12.2012, dovolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/2/2013-140 zo dňa 25.01.2013); v roku 2014 vykonal 3 úkony právnej služby á 61,84 €, a to účasť na pojednávaní dňa 21.03.2014 v čase od 08,00 hod od 11,20 hod a dňa 17.06.2014 od 08,00 hod podľa § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky v znení účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí advokátovi odporcu aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 € x 4 úkony v roku 2012, 7,81 € x 3 úkony v roku 2013 a 8,04 € za 2 úkony v roku 2014. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú spolu sumu 729,19 €.

Navrhovateľke súd uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania na účet advokáta podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.